

Úřední věstník

Evropské unie

C 341

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53
16. prosince 2010

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
--------------------	-------	--------

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2010/C 341/01	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.5995 – VW/Karmann) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2010/C 341/02	Směnné kurzy vůči euru	2
2010/C 341/03	Sdělení Komise – Pokyny pro označování potravin s chráněným označením původu (CHOP) a s chráněným zeměpisným označením (CHZO) používaných jako složky	3
2010/C 341/04	Sdělení Komise – Obecné zásady osvědčených postupů EU k dobrovolným systémům certifikace pro zemědělské produkty a potraviny	5

CS

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2010/C 341/05	Výňatek z rozhodnutí o Landsbanki Íslands hf. podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí	12
2010/C 341/06	Výňatek z rozhodnutí o VEF banka podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí	14

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

Kontrolní úřad ESVO

2010/C 341/07	Výzva k předložení připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k Dohodě mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ke státní podpoře týkající se rekapitalizace pojišťovny Sjóvá na Islandu	15
---------------	--	----

Směšený výbor EHP

2010/C 341/08	Rozhodnutí Smíšeného výboru EHP, pro která byly splněny ústavní požadavky podle článku 103 Dohody o EHP	26
2010/C 341/09	Seznam přírodních minerálních vod uznaných Islandem a Norskem (<i>Zrušuje a nahrazuje znění zveřejněné v Úř. věst. C 28, 4.2.2010, s. 24, a v dodatku EHP č. 5, 4.2.2010, s. 1</i>)	39

V Oznámení

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Evropská komise

2010/C 341/10	Výzva k předkládání návrhů – EACEA/41/10 týkající se provádění programu Erasmus Mundus 2009–2013 v roce 2011	40
---------------	--	----

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Případ COMP/M.5995 – VW/Karmann)****(Text s významem pro EHP)**

(2010/C 341/01)

Dne 29. listopadu 2010 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v němčině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
 - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32010M5995. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

15. prosince 2010

(2010/C 341/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3360	AUD australský dolar	1,3436
JPY japonský jen	111,88	CAD kanadský dolar	1,3440
DKK dánská koruna	7,4516	HKD hongkongský dolar	10,3878
GBP britská libra	0,85290	NZD novozélandský dolar	1,7861
SEK švédská koruna	9,0798	SGD singapurský dolar	1,7502
CHF švýcarský frank	1,2826	KRW jihokorejský won	1 541,53
ISK islandská koruna		ZAR jihoafrický rand	9,0686
NOK norská koruna	7,8660	CNY čínský juan	8,8917
BGN bulharský lev	1,9558	HRK chorvatská kuna	7,3898
CZK česká koruna	25,155	IDR indonéská rupie	12 061,15
EEK estonská koruna	15,6466	MYR malajsijský ringgit	4,1990
HUF maďarský forint	274,63	PHP filipínské peso	58,706
LTL litevský litas	3,4528	RUB ruský rubl	40,9375
LVL lotyšský latas	0,7097	THB thajský baht	40,194
PLN polský zlotý	3,9783	BRL brazilský real	2,2694
RON rumunský lei	4,2885	MXN mexické peso	16,5766
TRY turecká lira	2,0277	INR indická rupie	60,5640

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Sdělení Komise – Pokyny pro označování potravin s chráněným označením původu (CHOP) a s chráněným zeměpisným označením (CHZO) používaných jako složky

(2010/C 341/03)

1. ÚVOD

1.1 Souvislosti

Evropská unie od roku 1992 vytváří zvláštní politiku v oblasti zeměpisného označování zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾. Způsob označování potravin určených k dodání v nezměněném stavu konečnému spotřebiteli a způsob související reklamy jsou stanoveny ve „směrnici o označování“⁽²⁾.

Právní předpisy pro chráněné označení původu (CHOP) a chráněné zeměpisné označení (CHZO) mimo jiné stanoví, že zapsané názvy jsou chráněny proti jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, jsou-li tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem, nebo pokud pužívání tohoto názvu umožňuje těžit z dobré pověsti chráněného názvu⁽³⁾. „Směrnice o označování“ vedle toho vyžaduje, aby označení potravin a související reklama neuváděla kupujícího v omyl, zejména pokud jde o povahu, identitu, vlastnosti a složení uvedené potraviny⁽⁴⁾.

Pokud v této souvislosti přidání produktu, jemuž byla udělena označení CHOP či CHZO, do potraviny může přirozeným způsobem pro tento jakostní produkt představovat významné odbytiště, je nicméně třeba se ujistit, že jakýkoli odkaz na zmíněné přidání v označení potraviny bude činěn v dobré víře a spotřebitele nebude uvádět v omyl.

1.2 Pokyny

Komise se ve sdělení o politice jakosti zemědělských produktů (KOM(2009) 234) zavázala, že vypracuje pokyny pro označování prezentaci zpracovaných produktů, jejichž složky mají zeměpisná označení.

Cílem těchto pokynů je osvětlit právní ustanovení, jež se v tomto případě použijí, a hospodářským subjektům napomoci vymezit jejich manévrovací prostor. Mají zejména vysvětlit názor Komise na:

— podmínky používání zapsaných názvů (jak CHOP, tak CHZO) v případě označování potravin obsahujících tyto názvy jako složky, jejich prezentaci a reklamu na ně,

— osvědčené postupy, díky nimž lze dohlédnout na to, aby zapsaná označení (jak CHOP, tak CHZO) používaná jako složky potravinářských produktů nebyla zneužívána, a tak nepoškozovala dobré jméno produktu nesoucího jedno z těchto označení anebo aby spotřebitele neuvedla v omyl, pokud jde o složení zpracovaného produktu.

Používání těchto pokynů je dobrovolné.

Příklady v těchto pokynech se uvádějí výhradně pro objasnění a neodrážejí situace či spory, o nichž byla Komise obeznámena.

Tyto pokyny nelze chápat jakožto právně závazný výklad právních předpisů Evropské unie týkajících se CHOP a CHZO nebo „směrnice o označování“. Takový výklad totiž přísluší výlučně Soudnímu dvoru Evropské unie a otázka, zda označení některých produktů může uvést kupujícího či spotřebitele v omyl, nebo rozhodnutí ohledně případného matoucího obchodního označení spadá do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu⁽⁵⁾.

Tyto pokyny mohou být přezkoumány.

2. DOPORUČENÍ

S ohledem na výše uvedené skutečnosti vyjadřuje Komise přání dát určitá doporučení, a to na jedné straně ke způsobu používání zapsaného názvu (jak CHOP, tak CHZO), odkazů, zkratk či symbolů Evropské unie uvedených na označeních potravin obsahujících produkty, jež nesou takový název, a na druhé straně k specifikacím pro zapsané názvy (CHOP či CHZO) produktů, jež jsou jakožto složky přidány do potravin.

2.1 Doporučení pro používání zapsaného názvu

1. Podle Komise zapsaný název (CHOP či CHZO) by mohl být oprávněně uváděn v seznamu složek dané potraviny.

2. Komise má navíc za to, že zapsaný název (jak CHOP, tak CHZO) by mohl být umístěn uvnitř či blízko obchodního označení potraviny obsahující produkty se zapsaným názvem, jakož i na označení dané potraviny, její prezentaci a reklamě na ni, jsou-li splněny následující podmínky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12) a nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 510/2006 (Úř. věst. L 369, 23.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽³⁾ Viz čl. 13 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 510/2006.

⁽⁴⁾ Viz čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/13/ES.

⁽⁵⁾ Viz například rozsudek Soudního dvora 2009 ve věci Severi, C-446/07, Sb. rozhodnutí s. I-8041, bod 60.

- Daná potravina by neměla obsahovat žádnou jinou „srovnatelnou složku“, jinými slovy žádnou jinou složku, která by zcela či částečně nahrazovala složku nesoucí označení CHOP či CHZO. Jako jeden z příkladů pojmu „srovnatelná složka“ Komise uvádí, že sýr s modrou plísní (nebo obecně: „modrý sýr“) by mohl být srovnatelný se sýrem „Roquefort“.
 - Tato složka by se měla rovněž používat v dostatečném množství, aby dané potravině dodala základní charakteristiky. Vzhledem k rozmanitosti možných případů však Komise nemůže navrhnout minimální procentní podíl, jenž by se jednotně používal. Například totiž přidání velmi malého množství koření s označením CHOP či CHZO může v určitém případě potravině dodat její základní charakteristiku. Na druhou stranu přidání minimálního množství masa s označením CHOP či CHZO do potraviny by jí *a priori* nemělo dodat základní charakteristiku.
 - Procentní podíl přidané složky s označením CHOP či CHZO, by měl být v ideálním případě uveden uvnitř či v bezprostřední blízkosti obchodního označení dané potraviny. V opačném případě se uvede zmíněný podíl v seznamu složek, a to s přímým odkazem na danou složku.
3. Jakmile jsou podmínky uvedené v bodě 2) dodrženy, má Komise za to, že odkazy, zkratky ⁽¹⁾ či symboly Evropské unie přiložené k zapsanému názvu by se měly používat v označení, uvnitř či blízko obchodního označení nebo v seznamu složek dané potraviny pouze v případě, že je

zřejmé, že samotná potravina nenese označení CHOP či CHZO. Jinak by se dle názoru Komise jednalo o neoprávněné využívání dobré pověsti CHOP a CHZO a o klamání spotřebitele. Například obchodní označení „Pizza se sýrem Roquefort“ nebo „Pizza připravená se sýrem Roquefort CHOP“ nejsou z pohledu Komise ve vzájemném rozporu. Naproti tomu obchodní označení „Pizza au Roquefort AOP“ se naprosto nedoporučuje, neboť takové obchodní označení by ve spotřebiteli mohlo vzbuzovat dojem, že celé pizze bylo uděleno CHOP.

4. Komise má za to, že byla-li určitá složka srovnatelná se složkou s označením CHOP či CHZO přidána do potraviny, zapsaný název (jak CHOP, tak CHZO) by se měl objevit pouze v seznamu složek, přičemž se použije podobný způsob jako v případě jiných složek, které v něm jsou uvedeny. Bylo by zejména vhodné použít jednotný typ písma (font, velikost, barva atd.).

2.2 Doporučení ohledně specifikací pro zapsané názvy (CHOP či CHZO) produktů, jež jsou jakožto složky přidány do potravin

Právní ustanovení pro používání zapsaného názvu (CHOP či CHZO) v označování jiných potravin by se v zásadě nemělo uvádět ve specifikaci daného názvu; dodržování stávajících právních předpisů Unie ze strany hospodářských subjektů je přiměřenou zárukou. Právní ustanovení by v ní ve výjimečných případech mohla být uvedena, pokud mají vyřešit jednoznačně zjištěný zvláštní problém a za předpokladu, že jsou objektivní, vyvážená a nediskriminační. V každém případě by se právními ustanoveními, jež jsou případně uvedena ve specifikaci, neměly pozměňovat platné právní předpisy.

⁽¹⁾ V daném případě se jedná o odkazy „chráněné označení původu“ či „chráněné zeměpisné označení“ a zkratky CHOP a CHZO.

Sdělení Komise – Obecné zásady osvědčených postupů EU k dobrovolným systémům certifikace pro zemědělské produkty a potraviny

(2010/C 341/04)

1. ÚVOD

V posledních letech jsme svědky značného nárůstu dobrovolných systémů certifikace pro zemědělské produkty a potraviny. Soupis sestavený pro Komisi v roce 2010 ⁽¹⁾ uvádí více než 440 různých systémů, z nichž většina vznikla během posledního desetiletí.

Systémy certifikace pro zemědělské produkty a potraviny poskytují záruku (prostřednictvím certifikačního mechanismu), že byly dodrženy konkrétní vlastnosti nebo atributy produktu nebo jeho výrobní metoda či systém, jak ukládají specifikace. Vztahují se na celou řadu různých iniciativ, které fungují na různých stupních potravinového řetězce (před opuštěním nebo po opuštění zemědělského podniku; se zahrnutím celého potravinového řetězce nebo jeho části; s vlivem na všechna odvětví nebo pouze na jeden segment trhu atd.). Mohou fungovat na úrovni mezi podniky (B2B, „business-to-business“) (kdy konečným příjemcem informací má být supermarket nebo zpracovatelský průmysl) nebo na úrovni mezi podnikem a zákazníkem (B2C, „business-to-consumer“). Mohou používat loga, ačkoli mnohé, zvláště systémy B2B, je nepoužívají.

Přestože systémy certifikace podle definice využívají osvědčení třetí stranou, na trhu existují další systémy, které fungují na základě značky nebo loga (často registrovaných jako obchodní značka) bez využití mechanismu certifikace. Dodržování těchto systémů se provádí formou vlastního prohlášení nebo prostřednictvím výběru vlastníkem systému. V souladu s definicemi uvedenými v části 2 se tyto systémy budou označovat jako „systémy vlastního prohlášení“. Využití certifikace je nejvhodnější, pokud jsou vytvořené závazky komplexní a jsou podrobně specifikovány a pravidelně kontrolovány. Vlastní prohlášení je vhodnější pro relativně přímá (jednopoložková) tvrzení.

Vytváření systémů certifikace je většinou motivováno takovými činiteli, jako jsou společenské požadavky na konkrétní vlastnosti ⁽²⁾ produktu nebo jeho výrobního postupu na jedné straně (většinou u systémů B2C) a na druhé straně (většinou u systémů B2B) přání provozovatelů zajistit, že jejich dodavatelé vyhoví uvedeným požadavkům. V oblasti bezpečnosti potravin nařízení (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva ⁽³⁾, ukládá primární zodpovědnost za zajištění toho, že potraviny a krmiva splňují požadavky potravinového práva, a za ověření, že jsou tyto požadavky plněny, provozovatelům potravinářského a krmivářského podniku. Především velké subjekty v potravinovém řetězci se často spoléhají na systémy certifikace, aby se ujistily, že produkt vyhovuje požadavkům, a chránily svoji pověst a odpovědnost v případě mimořádné události v oblasti bezpečnosti potravin.

Je zcela zřejmé, že k prokázání souladu s právními požadavky není nutná soukromá certifikace. Každý soukromý systém certifikace pro zemědělství a potravinářství musí zůstat dobrovolný. Pokud provozovatelé využívají certifikaci shody se základními požadavky k usnadnění jednání s jinými subjekty v potravinovém řetězci, mělo by být jasné, že tento postup nelze využít k odlišení produktů na trhu.

Systémy certifikací mohou být výhodné:

- pro zprostředkující subjekty v potravinovém řetězci, protože zaručují kvalitu, a tím chrání zodpovědnost a pověst v případě tvrzení o produktu a na etiketě,
- pro výrobce v tom, že dochází ke zvyšování přístupu na trh, podílu na trhu a produktových marží u certifikovaných produktů a případně také ke zvyšování účinnosti a snižování transakčních nákladů, a
- pro spotřebitele v tom, že zajišťují spolehlivé a důvěryhodné informace o vlastnostech produktu a postupu.

Některé zúčastněné strany namítají, že systémy certifikace mohou mít nedostatky:

- hrozby pro jednotný trh ⁽⁴⁾,
- otázky týkající se transparentnosti požadavků systému a důvěryhodnosti tvrzení, zejména u systémů, které certifikují shodu se základními požadavky,
- možnost klamání spotřebitelů,
- náklady a zátěž kladené na zemědělce, zejména pokud se musejí zapojit do několika systémů, aby vyhověli požadavkům kupujících,

⁽¹⁾ Studie provedená Areté pro GŘ AGRI; viz http://ec.europa.eu/agriculture/quality/index_en.htm

⁽²⁾ Např.: dobré životní podmínky zvířat; environmentální udržitelnost; spravedlivý obchod.

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Ve svém sdělení „Lepší fungování potravinového řetězce v Evropě“ (KOM(2009) 591) Komise uvedla svůj záměr přezkoumat vybrané environmentální normy a režimy označování původu, které mohou bránit přeshraničnímu obchodu.

- riziko vyřazení výrobců, kteří se nezapojí do klíčových certifikačních systémů, z trhu, a
- dopady na mezinárodní obchod, zejména s rozvojovými zeměmi ⁽¹⁾.

Komise si všimla, že problematikou toho, že spotřebitelé budou zmatení v důsledku různých systémů s podobnými cíli, se začínají zabývat soukromé iniciativy ⁽²⁾, jejichž cílem je vytvořit „kodexy osvědčených postupů“ pro soukromé organizace stanovující normy především v sociální oblasti a oblasti životního prostředí. Někteří navrhovatelé existujících systémů již dále podnikli kroky ke sjednocení požadavků u podobných systémů a některé stávající systémy certifikace (většinou na úrovni B2B) vzešly z postupu harmonizace různých jednotlivých norem.

1.1 Typy systémů

Mezi systémy existuje značná rozmanitost z hlediska rozsahu jejich působnosti, cílů, struktury a operativních metod. Jak bylo zmíněno výše, jedním důležitým rozdílem mezi systémy je to, zda se spoléhají nebo nespolečají na postup ověřování třetí stranou; tím se vytváří skupina systémů s vlastním prohlášením na jedné straně a systémů certifikace na straně druhé. Systémy

certifikace se mohou dále dělit na základě toho, zda fungují na úrovni mezi podniky (B2B), nebo zda jsou zaměřeny na poskytování informací z podnikového řetězce směrem ke spotřebiteli (B2C).

Dalším důležitým kritériem pro klasifikaci je to, zda systém posuzuje produkty a postupy (většinou B2C) či systémy řízení (většinou B2B). Z hlediska uvedených požadavků mohou systémy osvědčovat shodu s ustanoveními, která stanoví státní orgány (základní požadavky), nebo mohou přidat kritéria, která překračují zákonné požadavky (nad rámec základních požadavků). Rozdíl mezi nimi není vždy jasně patrný: na jedné straně systémy často kombinují základní kritéria v některých oblastech s vyššími požadavky v jiných; na druhé straně některé základní požadavky, zejména v oblasti životního prostředí a zemědělství, vyžadují, aby provozovatelé používali osvědčené postupy a prováděli posouzení hodnoty řádné péče, aby se konkrétní podnikané činnosti lišily mezi subjekty a mezi členskými státy. Provozovatelé skutečně využívají technické požadavky některých systémů certifikace k výkladu a konkretizaci těchto obecných povinností.

Následující tabulka znázorňuje tuto klasifikaci:

Klasifikace systémů

Typ ověřování:	Vlastní prohlášení	Certifikace (ověřování třetí stranou)	
Příjemci:	B2C	B2C	B2B
Předměty uvedených požadavků:	Produkty a postupy	Většinou produkty (včetně služeb) a postupy	Většinou systémy řízení
Obsah požadavků:	Většinou nad základní úrovní	Většinou nad základní úrovní	Základní úroveň a nad základní úrovní

Tyto obecné zásady se zaměří na systémy certifikace popsané na pravé straně výše uvedené tabulky.

Komise rozhodla vytvořit po projednání s poradní skupinou pro jakost ⁽³⁾ obecné zásady k systémům certifikace pro zemědělské produkty a potraviny.

1.2 Účel pokynů

Ve svém sdělení o politice jakosti zemědělských produktů ⁽³⁾ Komise uvedla, že ve světle vývoje a iniciativ v soukromém sektoru není zaručeno, že se legislativní činnost v této fázi vypořádá s možnými nedostatky v systémech certifikace ⁽⁴⁾. Místo toho se na základě připomínek zúčastněných stran

Tyto obecné zásady mají sloužit k popisu stávajícího právního rámce a mají pomoci zlepšit transparentnost, důvěryhodnost a účinnost dobrovolných systémů certifikace a zajistit, že nebudou v rozporu se zákonnými požadavky. Vyzdvihují osvědčené postupy při používání těchto systémů, a nabízejí takto rady, jak:

- zamezit matení spotřebitelů a zvyšovat transparentnost a jasnost požadavků systému,

⁽¹⁾ Problém soukromých norem byl diskutován ve Výboru WTO pro sanitární a fytosanitární opatření.

⁽²⁾ Např. Mezinárodní aliance pro sociální a ekologickou akreditaci a značení (ISEAL) (<http://www.isealalliance.org>).

⁽³⁾ KOM (2009) 234.

⁽⁴⁾ Tento závěr byl založen na důkladném posouzení dopadů, které zkoumalo různé možnosti dalšího vývoje (viz „Systémy certifikace zemědělských produktů a potravin“; http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/com2009_234/ia_annex_d_en.pdf).

⁽⁵⁾ Poradní skupina pro „jakost zemědělské produkce“, zřízená rozhodnutím Komise 2004/391/ES; (Úř. věst. L 120, 24.4.2004, s. 50).

- snižovat administrativní a finanční zátěž kladenou na zemědělce a výrobce, včetně zemědělců a výrobců v rozvojových zemích, a
- zajistit dodržování pravidel a zásad vnitřního trhu EU pro certifikaci.

Tyto obecné zásady se zaměřují především na autory a provozovatele systémů.

Využití obecných zásad je dobrovolné. Dodržování těchto obecných zásad neznamená, že Komise podporuje požadavky stanovené těmito systémy. Tyto zásady nemají v EU právní status ani nemají sloužit ke změně požadavků v rámci právních předpisů EU.

Tyto zásady nelze považovat za právní výklad právních předpisů EU, protože takové výklady spadají do výlučné pravomoci Soudního dvora Evropské unie.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

2.1 Oblast působnosti

Tyto obecné zásady platí pro dobrovolné systémy certifikace, které se vztahují na:

- zemědělské produkty bez ohledu na to, zda jsou určeny k lidské spotřebě (včetně krmiv),
- potraviny, na které se vztahuje článek 2 nařízení (ES) č. 178/2002, a
- postupy a systémy řízení související s produkcí a zpracováním zemědělských produktů a potravin.

Tyto obecné zásady neplatí pro úřední kontroly prováděné orgány veřejné správy.

2.2 Definice pojmů ⁽¹⁾

1. Specifikovaný požadavek: potřeba nebo očekávání, které je stanoveno.

⁽¹⁾ Podle EN ISO/IEC 17000 „Posuzování shody – Slovník a základní principy“.

2. Posuzování shody: prokázání, že specifikované požadavky týkající se produktu, postupu, systému, osoby nebo subjektu jsou splněny.

3. Přezkoumání: ověření vhodnosti, adekvátnosti a účinnosti výběru a stanovení činností a výsledků těchto činností z hlediska plnění specifikovaných požadavků.

4. Osvědčení: vystavení prohlášení na základě rozhodnutí po přezkoumání, že bylo prokázáno splnění specifikovaných požadavků.

5. Prohlášení: osvědčování první stranou. Pro účely těchto obecných zásad se pro společné systémy a údaje na etiketě, které nejsou certifikovány a které se spoléhají na vlastní prohlášení výrobce, používá označení „systémy s vlastním prohlášením“.

6. Certifikace: osvědčování třetí stranou, které se týká produktů, postupů, systémů nebo osob.

7. Akreditace: osvědčování třetí stranou, které se týká subjektu a vyžaduje formální prokázání jeho schopnosti provádět specifické úkoly. Akreditací se v EU ⁽²⁾ rozumí osvědčování vnitrostátním akreditačním orgánem toho, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky pro provádění konkrétních činností posuzování shody, které stanoví harmonizované normy, a pokud je to relevantní, také veškeré další požadavky, včetně těch, které jsou stanoveny v příslušných odvětvových předpisech.

8. Inspekce: posouzení vývoje produktu, produktu, postupu nebo instalace a určení jeho shody se specifickými požadavky nebo, na základě odborného úsudku, se všeobecnými požadavky.

9. Audit: systémový, nezávislý a zdokumentovaný postup pro získání záznamů, prohlášení skutečností nebo jiných příslušných informací a jejich objektivní posouzení s cílem stanovit míru splnění specifikovaných požadavků.

3. STÁVAJÍCÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY NA ÚROVNI EU

3.1 Předpisy týkající se provozování systémů

Systémy certifikace používané v EU se řídí těmito základními právními předpisy EU:

⁽²⁾ Ustanovení čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh; Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

- Předpisy o vnitřním trhu. Poskytovatelé certifikačních služeb mohou využívat svobody usazování a volného pohybu služeb, jak je zakotveno v článcích 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie a příslušných ustanoveních směrnice o službách⁽¹⁾. Při usazování v jiném členském státě nesmějí čelit žádným neoprávněným omezením. Stejně tak by neměli čelit neoprávněným omezením, pokud poskytují služby přes hranice. Systémy certifikace také nesmí vést k faktickým překážkám pro obchod se zbožím na vnitřním trhu.
- Předpisy o účasti státu v systémech. Systémy certifikace podporované veřejnými subjekty, jako jsou regionální nebo vnitrostátní orgány, nesmějí vést k omezením na základě státní příslušnosti výrobců ani jinak bránit v jednotném trhu. Podpora systémům certifikace poskytnutá členským státem nebo ze státních prostředků ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie musí být v souladu s pravidly státní podpory.
- Předpisy o hospodářské soutěži. Systémy certifikace nesmějí vést k protikonkurenčnímu jednání, mimo jiné především:
 - k horizontálním nebo vertikálním dohodám, které omezují konkurenci,
 - k vyloučení konkurenčních podniků jedním nebo více podniky s výrazným vlivem na trhu (jako je zabránění přístupu konkurenčních kupujících k zásobám a/nebo přístupu konkurenčních dodavatelů k distribučním kanálům),
 - k zabránění přístupu k systému certifikace hospodářskými subjekty, které splňují platné předpoklady,
 - k bránění zúčastněným stranám systému nebo jiným třetím stranám ve vývoji, výrobě a uvádění na trh alternativních produktů, které nevyhovují specifikacím stanoveným v systému.
- Informování spotřebitelů a požadavky na označování⁽²⁾. Označování potravin, jejich obchodní úprava a související reklama nesmějí uvádět kupujícího v omyl, zejména:
 - pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, identitu, vlastnosti, složení, množství,

trvanlivost, původ nebo provenienci, způsob výroby nebo získání,

- připisováním účinků nebo vlastností, které dotyčná potravina nemá,
- vyvoláváním dojmu, že dotyčná potravina má zvláštní charakteristiky, přestože tyto stejné charakteristiky mají všechny podobné potraviny.

Systémy osvědčující pouze shodu s právními požadavky nesmějí vzbuzovat dojem, že certifikované produkty mají zvláštní vlastnosti, které se liší od vlastností podobných produktů. Systémy by rovněž neměly poškozovat pověst ani vést k poškození pověsti jiných produktů na trhu a neměly by zpochybňovat ani vést ke zpochybnění spolehlivosti úředních kontrol.

Kromě toho podle ustanovení směrnice o nekalých obchodních praktikách⁽³⁾ nesmějí označování potravin, jejich obchodní úprava a související reklama uvádět spotřebitele v omyl.

- Při zavádění postupu posuzování shody v daném právním předpisu bere EU v úvahu své mezinárodní závazky, zejména požadavky stanovené v Dohodě WTO o technických překážkách obchodu.

3.2 Předpisy týkající se obsahu systémů

V mnoha oblastech, na které se vztahují požadavky systémů certifikace (např. zákonné požadavky pro bezpečnost a hygienu potravin⁽⁴⁾; ekologické zemědělství; dobré životní podmínky zvířat; ochrana životního prostředí; obchodní normy pro specifické produkty), existují specifické právní předpisy.

V oblastech, kde existují příslušné normy nebo právní předpisy, musejí tvrzení tyto normy nebo právní předpisy zohledňovat, být s nimi v souladu a odkazovat na ně ve specifikacích (např. pokud systém vytváří tvrzení v oblasti ekologického zemědělství, musí být založen na nařízení (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů⁽⁵⁾; systémy vytvářející tvrzení o výživě a zdraví musí být v souladu s nařízením (ES) č. 1924/2006⁽⁶⁾ a procházet příslušným vědeckým posouzením EFSA).

⁽³⁾ Směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu; Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22 a pokyny k jejímu provádění: SEK(2009) 1666.

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin; nařízení (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, a nařízení (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě; Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽¹⁾ Směrnice 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu; Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/13/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy; Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

Pokud jde o bezpečnost a hygienu potravin, platí zejména následující:

- Stávající úřední normy a/nebo požadavky nesmějí být systémy dotčeny, ani by systémy neměly sloužit k jejich nahrazování, nebo vzbuzovat zdání, že nahrazují úřední kontroly prováděné příslušnými orgány za účelem úředního ověření shody s povinnými úředními normami a požadavky.
- Reklama ani propagace produktu prodáváného v rámci systému, které stanoví bezpečnostní a hygienické normy nad rámec právních požadavků, nesmí poškozovat pověst ani vést k poškození pověsti jiných produktů na trhu a nesmí zpochybňovat ani vést ke zpochybnění spolehlivosti úředních kontrol.

3.3 Předpisy, kterými se řídí posuzování shody, certifikace a akreditace

Předpisy pro organizaci a provádění akreditace subjektů, které vykonávají činnosti posuzování shody v regulované oblasti, byly stanoveny v nařízení (ES) č. 765/2008. Přestože toto nařízení neobsahuje požadavek, že subjekty posuzování shody musejí získat akreditaci, je tento požadavek součástí některých jiných právních předpisů EU ⁽¹⁾.

Dále jsou mezinárodně uznávané předpisy pro provozování systémů certifikace produktů/postupů nebo systémů stanoveny pokynem Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) 65 (EN 45011), případně ISO 17021. Zatímco systémy certifikace produktů/postupů nebo systémů jsou dobrovolné iniciativy, k tomu, aby mohly poskytovat certifikáty pro produkty/postupy nebo systémy na základě akreditace, musejí být certifikační subjekty akreditovány podle EN 45011/ISO 65 nebo ISO 17021.

Výše uvedeným však nejsou dotčeny žádné platné požadavky potravinového práva EU včetně obecných cílů stanovených v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002:

„Potravinové právo sleduje jeden nebo více obecných cílů vysoké úrovně ochrany lidského života a zdraví a ochrany zájmů spotřebitelů, včetně poctivého jednání v obchodu s potravinami, a popřípadě zohledňuje ochranu zdraví a dobré životní podmínky zvířat, zdraví rostlin a ochranu životního prostředí.“

⁽¹⁾ Např. podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin „Subjekty pro certifikaci produktu uvedené v odstavcích 1 a 2 musí splňovat požadavky stanovené evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systém certifikace produktů) a od 1. května 2010 musí být podle nich akreditovány“.

V tomto rámci obsahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽²⁾ o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat některá pravidla pro pověřování nezávislých třetích stran úředními kontrolními úkoly ze strany příslušných orgánů (včetně povinností akreditace a oznamování).

Záruky dané úředními kontrolními činnostmi jsou základem, na kterém mohou fungovat na dobrovolné bázi specifické systémy certifikace, přičemž je třeba mít na paměti, že každé porušení podléhá potravinovému zákonu. Posuzování shody se základními požadavky prostřednictvím systémů certifikace nezabývá úřední kontrolní orgány jejich zodpovědností.

4. DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE ÚČASTI V SYSTÉMU A JEHO ROZVOJE

1. Systémy by měly být otevřené na základě transparentních a nediskriminačních kritérií všem účastníkům, kteří jsou ochotni a schopni vyhovět specifikacím.
2. Systémy by měly mít strukturu dohledu, která umožňuje, aby všechny zúčastněné strany v potravinovém řetězci (zemědělci a jejich organizace ⁽³⁾, obchodníci se zemědělskými a zemědělsko-potravinářskými produkty, potravinářský průmysl, velkoobchod, maloobchod, případně spotřebitelé) přispěli k rozvoji systému a k rozhodování reprezentativním a vyváženým způsobem. Mechanismy zapojení zúčastněných stran a organizací by měly být zdokumentované a veřejně přístupné.
3. Správci systémů fungujících v různých státech a regionech by měli usnadnit zapojení všech zúčastněných stran z těchto regionů do rozvoje systému.
4. Požadavky systémů by měly být vytvářeny technickými výbory sestávajícími z odborníků a předkládány širší skupině zúčastněných stran k posouzení.
5. Správci systémů by měli zajistit zapojení zúčastněných stran do vytváření kritérií a kontrolních seznamů pro inspekce i do navrhování a stanovování hranic pro sankce.
6. Správci systémů by měli zaujmout přístup soustavného rozvoje, který obsahuje mechanismy zpětné vazby umožňující pravidelně participačním způsobem přezkoumávat pravidla a požadavky. Účastníci systémů by se zejména měli zapojit do budoucího rozvoje systému.

⁽²⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Např. družstva.

7. Změny požadavků systému se musí provádět, pouze pokud jsou opodstatněné, aby se zabránilo zbytečným nákladům účastníků systému na přizpůsobení. Účastníci systému musí být náležitě informováni o každé změně požadavků systému.

8. Systémy by měly obsahovat kontaktní informace k veškeré dokumentaci související se systémem (včetně internetových stránek) a stanovovat postup pro získávání připomínek k systému a reakci na něj.

5. DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE POŽADAVKŮ SYSTÉMŮ A ODPOVÍDAJÍCÍCH TVRZENÍ

5.1 Jasnost a transparentnost požadavků systémů a uváděných tvrzení

1. Systémy by měly jasně uvádět společenské, environmentální, hospodářské a/nebo právní cíle.

2. Tvrzení a požadavky by měly být jasně spojeny s cíli systému.

3. Měla by být jasně vymezena oblast působnosti systému z hlediska produktů a/nebo postupů.

4. Specifikace systému ⁽¹⁾, včetně veřejného shrnutí, by měla být volně přístupná (např. na internetových stránkách).

5. Systémy, které působí v různých zemích, by měly zajistit překlad specifikací, pokud případní účastníci nebo certifikační subjekty vznesou řádně odůvodněnou žádost.

6. Specifikace systému by měly být jasné, dostatečně podrobné a snadno srozumitelné.

7. Systémy využívající loga nebo etikety by měly poskytovat informace o tom, kde mohou spotřebitelé nalézt další podrobnosti o systému, například internetovou adresu, a to buď na obalu produktu, nebo v místě prodeje.

8. Systémy by měly jasně uvádět (např. na svých internetových stránkách), že vyžadují certifikaci nezávislým subjektem, a poskytovat kontaktní údaje certifikačních subjektů, které tuto službu zajišťují.

⁽¹⁾ Výjimky bude možná třeba učinit v případech, kdy jsou specifikace systémů založeny na normách, které nejsou volně dostupné (např. na normách ISO a EN).

5.2 Podklady pro tvrzení a požadavky systémů

1. Všechna tvrzení by měla být založena na objektivních a ověřitelných důkazech a vědecky podložené dokumentaci. Tyto dokumenty by měly být volně dostupné, např. na internetových stránkách ⁽²⁾.

2. Systémy fungující v různých státech a regionech by měly přizpůsobit své požadavky v souladu s příslušnými místními agroekologickým, sociálními, hospodářskými a právními podmínkami a zemědělskými postupy, přičemž je třeba zajistit konzistentní výsledky v různých souvislostech.

3. Systémy by měly jasně uvádět (např. na internetových stránkách), zda, kdy a v jakém rozsahu jejich specifikace překračují rámec příslušných právních požadavků, a to případně i v oblasti hlášení a inspekce.

6. DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE CERTIFIKACE A INSPEKCE

6.1 Nestrannost a nezávislost certifikace

1. Certifikaci shody s požadavky systému by měl provádět nezávislý subjekt akreditovaný:

— vnitrostátním akreditačním orgánem jmenovaným členskými státy podle nařízení (ES) č. 765/2008 v souladu s příslušnými evropskými a mezinárodními normami a pokyny, které stanoví všeobecné požadavky na orgány provozující systém certifikace produktů, nebo

— akreditačním orgánem, který je signatářem mnohostranné úmluvy o uznávání v oblasti certifikace produktů v rámci Mezinárodního fóra pro akreditaci (IAF).

2. Systémy by měly být otevřené pro certifikaci jakýmkoli způsobilým a akreditovaným certifikačním subjektem bez uvalování zeměpisných omezení.

6.2 Inspekce

Inspekce by měly být ze zásady efektivní, jasné, transparentní, založené na zdokumentovaných postupech a měly by se týkat ověřitelných kritérií, na nichž se zakládají tvrzení vydávaná systémem certifikace. Neuspokojivé výsledky inspekce by měly vést k příslušným opatřením.

1. Měly by se provádět pravidelné inspekce účastníků systému. Měly by existovat jasné a zdokumentované postupy pro inspekce včetně četnosti, odběru vzorků a laboratorních/analytických zkoušek parametrů, které se týkají oblasti působnosti systému certifikace.

⁽²⁾ Výjimku by měly tvořit důvěrné a/nebo vlastnické informace, které by měly být jasně označeny.

2. Frekvence inspekci by měla zohledňovat výsledky předchozích inspekci, rizika spojená s produktem, postupem nebo systémem řízení, i existenci interních auditů ve sdružených producentů, které mohou doplňovat inspekce třetími stranami. Minimální frekvenci inspekci pro všechny účastníky systému by měl stanovit inspektor systému.
3. Mělo by docházet k systematickému vyhodnocování výsledků inspekci.
4. Obecně by se měly využívat neohlášené inspekce a inspekce s krátkou dobou ohlášení (např. do 48 hodin).
5. Inspekce a audity by měly být založeny na veřejně dostupných obecných zásadách, kontrolních seznamech a plánech. Kritéria pro inspekce by měla být těsně spojena s požadavky systému a odpovídajícími tvrzeními.
6. Měly by existovat jasné a zdokumentované postupy pro řešení neshod, které jsou účinně prováděny. Měla by být vymezena kritéria pro vyřazení, která by mohla vést k:

— nevydání nebo zrušení osvědčení,

— zrušení členství nebo

— hlášení úřednímu subjektu zodpovědnému za prosazování.

Tato vyřazovací kritéria by měla obsahovat minimálně neplnění základních právních požadavků v oblasti, na kterou se vztahuje certifikace. Případy neshody mající nepříznivé důsledky pro ochranu zdraví by měly být ohlášeny příslušným orgánům v souladu se zákonnými požadavky.

7. Inspekce by se měly zaměřit na analyzování ověřitelných kritérií, která tvoří základ tvrzení uváděných systémy certifikace.

6.3 Náklady

1. Správci systémů by měli zveřejnit členské poplatky (pokud existují) a požadovat od svých certifikačních subjektů, aby zveřejnily náklady související s certifikací a inspekci pro různé typy účastníků systému.
2. Případné rozdíly v poplatcích účtovaných různým účastníkům systému by měly být zdůvodněné a přiměřené. Neměly by sloužit k tomu, aby odstrašily některé skupiny možných účastníků, např. z jiných zemí, od zapojení se do příslušného systému.

3. Úspory nákladů v důsledku vzájemného uznávání a postupu porovnávání by měly být předány provozovatelům na základě inspekci a auditů.

6.4 Kvalifikace auditorů/inspektorů

Auditoři/inspektoři by měli být ze zásady nestranní, kvalifikovaní a způsobilí.

Auditoři, kteří provádějí certifikační audity, by měli mít příslušné znalosti specifického odvětví a pracovat pro certifikační subjekty, které jsou akreditovány podle příslušných evropských nebo mezinárodních norem a pokynů pro systémy certifikace produktů a pro systémy certifikace systémů řízení. Požadované dovednosti auditora by měly být popsány ve specifikacích systému.

6.5 Ustanovení pro drobné výrobce

Systémy by měly obsahovat ustanovení, která umožňují a podporují účast drobných výrobců (zejména z rozvojových zemí, přichází-li to v úvahu) v systému.

7. DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VZÁJEMNÉHO UZNÁVÁNÍ A POROVNÁVÁNÍ/PŘEKRÝVÁNÍ S JINÝMI SYSTÉMY

1. Pokud se systémy zavádějí do nového odvětví a/nebo se rozšiřuje oblast jejich působnosti, měla by být zdůvodněna potřeba systému. Správci systémů by měli, pokud je to možné, uvádět výslovné odkazy (např. na svých internetových stránkách) na jiné příslušné systémy působící ve stejném odvětví, oblasti politiky a zeměpisné oblasti a určit, kde se přístupy přibližují a shodují. Měli by aktivně zkoumat možnosti vzájemného uznávání u části nebo všech požadavků systému.
2. V oblastech, kde bylo u systémů určeno, že se částečně nebo zcela překrývají s požadavky jiných systémů, by systémy měly obsahovat uznání nebo přijetí, částečné či úplné, inspekci a auditů již provedených na základě těchto systémů (s cílem neprovádět znovu audit stejných požadavků).
3. Pokud nemůže být dosaženo vzájemného uznávání, měli by správci systémů propagovat kombinované audity založené na kombinovaných kontrolních seznamech pro audit (tj. jeden kombinovaný kontrolní seznam a jeden kombinovaný audit pro dva nebo více různých systémů).
4. Správci systémů, jejichž požadavky se překrývají, by rovněž měli co nejvíce, jak je to z praktického a právního hlediska možné, harmonizovat své protokoly o auditu a požadavky na dokumentaci.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Výňatek z rozhodnutí o Landsbanki Íslands hf. podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí

(2010/C 341/05)

Dne 22. listopadu 2010 rozhodl okresní soud v Reykjavíku o vstupu Landsbanki Íslands hf., identifikační číslo 540291-2259, se sídlem Austurstræti 16, Reykjavík (dále jen „banka“), do likvidace podle obecných pravidel kapitoly XII oddílu B zákona č. 161/2002 s výhradou přechodného ustanovení V bodů 3 a 4 téhož zákona a s právním účinkem vyplývajícím z bodu 2 téhož ustanovení, ve znění článku 2 zákona č. 132/2010.

Dne 7. října 2008 převzal orgán finančního dohledu pravomoci valné hromady akcionářů a jmenoval výbor pro řešení problémů banky. Rozhodnutím soudu ze dne 5. prosince 2008 bylo v souladu se zákonem č. 129/2008 (srov. zákon č. 21/1991) bance uděleno povolení k moratoriu na její dluhy. Povolení bylo třikrát prodlouženo, naposledy dne 31. srpna 2010 s platností nejdéle do 5. prosince 2010, přičemž další prodloužení zákon neumožňuje.

Dne 22. dubna 2009 vstoupil v platnost zákon č. 44/2009, kterým se mění povaha a podstata dluhového moratoria, které lze povolit finančnímu podniku. Podle přechodného ustanovení II bodu 2 zákona č. 44/2009 (přechodného ustanovení V zákona č. 161/2002) se na dluhové moratorium vztahují ustanovení čl. 101 odst. 1 a článků 102, 103 a 103a zákona č. 161/2002 ve znění hmotněprávního ustanovení prvního odstavce článku 5, 6, 7 a 8 zákona č. 44/2009, jako kdyby byl podnik ke dni, kdy zákon nabyl účinku, na základě soudního rozhodnutí v likvidaci. Bylo však stanoveno, že likvidační řízení by mělo být po celou dobu platnosti povolení moratoria označeno za „povolené dluhové moratorium“. Zákon č. 44/2009 rovněž stanoví, že po uplynutí platnosti povolení bude podnik automaticky bez zvláštního soudního rozhodnutí považován za podnik v likvidaci podle obecných pravidel. Rada pro otázky likvidace byla jmenována rozhodnutím okresního soudu v Reykjavíku dne 29. dubna 2009.

Byla zveřejněna výzva pro věřitele, přičemž lhůta pro přihlášení pohledávek uplynula dne 30. října 2009. V *Úředním věstníku Evropské unie* bylo dále zveřejněno oznámení 2009/C 125/08 o prodloužení moratoria pro banku. Oznámení obsahovalo výzvu k přihlášení pohledávek a upozornění na lhůty, které je třeba dodržet. Přihlášené pohledávky byly posuzovány zatím na třech schůzích a další dvě schůze byly naplánovány na 1. prosince 2010 a 19. května 2011. K tomuto datu má být rozhodování o uznání pohledávek definitivně skončeno.

Zákon č. 161/2002 byl dále pozměněn zákonem č. 132/2010, který vstoupil v platnost dne 17. listopadu 2010 a stanoví, že před uplynutím moratoria uděleného podniku mohou výbor pro řešení problémů banky a rada pro otázky likvidace společně podat žádost o rozhodnutí soudu o likvidaci podniku podle obecných pravidel za předpokladu, že je splněno hmotněprávní ustanovení čl. 101 odst. 2 bodu 3 uvedeného zákona. Je-li žádosti vyhověno, úkony provedené během moratoria po vstupu zákona č. 44/2009 v platnost zůstávají nedotčeny.

Žádost o soudní rozhodnutí, jakož i jeho vydání 22. listopadu 2010 proběhly v souladu se změnami vyplývajících ze zákona č. 132/2010. Soud ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro rozhodnutí o likvidaci jsou splněny. Aktiva banky činí přibližně 1 138 miliard ISK (na základě současných odhadů míry splacení pohledávek a směnného kurzu islandské koruny k 30. září 2010), zatímco závazky dosahují přibližně 3 427 miliard ISK. Z tohoto důvodu je banka v platební neschopnosti a není schopna v plné výši vypořádat své závazky vůči věřitelům. Současně bylo vyloučeno, že by její platební obtíže byly přechodné povahy (viz čl. 101 odst. 2 bod 3 zákona č. 161/2002). Soud ve svém rozhodnutí zároveň potvrzuje, že v souladu s citovaným ustanovením ve znění přijatého zákona

č. 132/2010 zůstávají opatření přijatá během moratoria na dluhy podniku po vstupu zákona č. 44/2009 v platnost nedotčena, což mimo jiné znamená, že jmenování výboru pro řešení problémů banky a rady pro otázky likvidace nepozbývá účinku. Totéž se vztahuje na všechna opatření vycházející z článků 101, 102, 103 a 103 a zákona č. 161/2002 (viz přechodné ustanovení V bod 2 téhož zákona). Tím se rovněž potvrzuje, že pořadí pohledávek a další právní účinky obvykle určované ke dni vyhlášení rozhodnutí o likvidaci jsou v tomto případě určeny ke dni vstupu zákona č. 44/2009 v platnost, tj. k 22. dubnu 2009.

V Reykjavíku dne 25. listopadu 2010.

Rada pro otázky likvidace Landsbanki Íslands hf.

Halldór H. BACKMAN, st. zást. nejvyš. Soudu

Herdís HALLMARSÓTTIR, st. zást. nejvyš. Soudu

Kristinn BJARNASON, st. zást. nejvyš. soudu

Rada pro řešení problémů Landsbanki Íslands hf.

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, st. zást. nejvyš. soudu

Einar JÓNSSON, st. zást. okr. soudu

**Výňatek z rozhodnutí o VEF banka podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES
o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí**

(2010/C 341/06)

Oznámení o likvidaci akciové společnosti „VEF banka“.

Rozhodnutím oblastního soudu v Rize ze dne 15. listopadu 2010 je počínaje dnem 15. listopadu 2010 zahájena likvidace akciové společnosti „VEF banka“ (identifikační číslo 50003063781).

Pohledávky věřitelů a dalších osob, jakož i veškeré jiné pohledávky lze přihlásit u likvidátorky společnosti paní Ilze Bagatské (úřední adresa: Ilze Bagatska, Antonijas iela 5-5, Rīga, LV-1010, LATVIJA, Tel. +371 67216271) do tří měsíců od zveřejnění oznámení o likvidaci v úředním věstníku „Latvijas Vēstnesis“.

K přezkoumání stížností týkajících se tohoto likvidačního řízení je příslušný oblastní soud v Rize (adresa: Latvijas Republikas Rīgas Apgabaltiesa, Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886, LATVIJA).

Ilze BAGATSKA

likvidátorka společnosti „VEF banka“

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

Výzva k předložení připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k Dohodě mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ke státní podpoře týkající se rekapitalizace pojišťovny Sjóvá na Islandu

(2010/C 341/07)

Rozhodnutím č. 373/10/KOL ze dne 22. září 2010 uvedeným v závazném znění na stránkách následujících za tímto shrnutím zahájil Kontrolní úřad ESVO řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k Dohodě mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora. Kopie tohoto rozhodnutí byla pro informaci zaslána islandským orgánům.

Kontrolní úřad ESVO vyzývá tímto oznámením státy ESVO, členské státy EU a zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k tomuto opatření, a to ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění tohoto oznámení, na adresu Kontrolního úřadu ESVO:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Připomínky budou sděleny islandským orgánům. Na základě písemné žádosti s uvedením důvodů může být totožnost zúčastněné strany; která podává připomínky, uchována v důvěrnosti.

SHRUTÍ

Postup

Kontrolní úřad se v létě 2009 prostřednictvím médií dozvěděl o zásazích Islandu do jedné z největších islandských pojišťoven – společnosti Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá). Dne 10. března 2010 Kontrolní úřad přijal rozhodnutí o nařízení poskytnout informace, rozhodnutí č. 77/10/KOL ve smyslu čl. 10 odst. 3 v části II protokolu 3, ve kterém požaduje poskytnutí všech podstatných informací. Dne 7. června 2010 Kontrolní úřad obdržel stížnost od konkurenta na údajnou státní podporu při státním zásahu do společnosti Sjóvá. Islandské orgány poskytly k tomuto případu několik informací.

V květnu 2010 získal islandský stát po sérii transakcí 73 procent akcií společnosti Sjóvá. Akcie byly zaplacený státními dluhopisy, které měly hodnotu 11,6 miliard ISK.

Dluhopisy byly původně prodány v červenci 2009 společnosti SAT Holding (dceřiné společnosti Glitnir Bank), vlastníkoví společnosti Sjóvá. Byly použity v červenci 2009 při rekapitalizaci společnosti Sjóvá, tedy v rámci opatření, které bylo nutné k udržení pojišťovací společnosti v provozu. Na zaplacení těchto dluhopisů měla společnost SAT Holding 18 měsíců a pro toto období nebyl stanoven žádný úrok. Eventuálně mohla společnost SAT Holding kdykoliv během této doby zaplatit státu akciemi společnosti Sjóvá. Této možnosti skutečně využila v květnu 2010.

Posouzení opatření

Islandské orgány namítaly, že stát při svých zásazích do společnosti Sjóvá jednal jako soukromý tržní investor/věřitel.

Podmínky, za kterých byly dluhopisy převedeny (platba do 18 měsíců bez úroku, nebo převod 73,03 % držaných akcií společnosti Sjóvá), neodpovídají podle předběžného názoru úřadu podmínkám, které za normálních okolností panují na trhu. V červenci 2009 Island prošel vážnou finanční krizí. Společnost Sjóvá chybělo 15,5 miliard ISK, aby byly splněny požadavky stanovené právními předpisy na výši minimálního základního kapitálu. Společnost Glitnir Bank byla v likvidačním řízení. Kontrolní úřad se domnívá,

že ani firma nacházející se v takových finančních nesnázích ani banka v likvidačním řízení by nebyla za těchto podmínek schopna zajistit na trhu potřebné finanční prostředky.

Pokud jde o investice do nového kapitálu společnosti Sjóvá, islandské orgány namítaly, že se na rekapitalizaci společnosti podstatnou měrou podílel soukromý sektor – soukromými investory v tomto případě byly společnosti Glitnir Bank (prostřednictvím společnosti SAT Holding) a Íslandsbanki. Stát jako takový nebyl věřitelem společnosti Sjóvá. Nejednal tedy v zájmu ochrany svého vlastního majetku, jelikož nepatřil mezi věřitele společnosti. Proto podle Kontrolního úřadu není za těchto okolností možné srovnávat kroky státu s kroky soukromého tržního investora nebo věřitele usilujícího o vyrovnání nezaplacených pohledávek.

Z tohoto důvodu Kontrolní úřad vyvodil předběžný závěr, že v tomto případě nelze použít zásadu investora v tržním hospodářství.

Islandské orgány uvedly, že pokud je jejich zásah považován za státní podporu, je v souladu s čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP stejně jako s výjimkou uvedenou v čl. 61 odst. 3 písm. c) a pokyny Kontrolního úřadu ESVO o podpoře při záchraně a restrukturalizaci firem v obtížích (založenými na poslední jmenované výjimce).

Zatímco se státní podpora podnikům v obtížích obvykle posuzuje podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, Kontrolní úřad může podle čl. 61 odst. 3 písm. b) této dohody povolit státní podporu, která má „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu ES nebo ESVO“. Islandské orgány neposkytly informace, které by umožnily Kontrolnímu úřadu posoudit opatření podle čl. 61 odst. 3 písm. c). Rovněž neprokázaly, že by systémové dopady vyplývající z úpadku společnosti Sjóvá dosahovaly rozměrů, které by představovaly „vážnou poruchu v hospodářství“ Islandu ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP.

Závěr

V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi se Kontrolní úřad rozhodl zahájit formální vyšetřovací řízení v souladu s čl. 1 odst. 2 Dohody o EHP. Zúčastněné strany mohou předkládat své připomínky ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 373/10/COL

of 22 September 2010

to initiate the formal investigation procedure with regard to the recapitalisation of Sjóvá insurance company (Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY (‘THE AUTHORITY’),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area (‘the EEA Agreement’), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (‘the Surveillance and Court Agreement’), in particular to Article 24,

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (‘Protocol 3’), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4), 6 and 13(1) of Part II,

Having regard to the Authority’s State Aid Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, in particular Part VIII, Temporary Rules regarding Financial Crisis, and the chapter on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty ⁽¹⁾,

Having regard to the Authority’s Decision No 77/10/COL of 10 March 2010 on an information injunction against Iceland to provide information on the State intervention in Sjóvá,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

The Authority became aware of the Icelandic State intervention in the insurance company Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá) in the summer of 2009 through the Icelandic media. Subsequently the Authority included this case in the agenda of an annual meeting on pending cases in the field of State aid between the

⁽¹⁾ Available at: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Authority and the Icelandic authorities which was held in Reykjavik on 5 November 2009. At the meeting the Icelandic authorities provided brief information concerning the background and history of the case.

Due to the complexity of the intervention and the circumstances surrounding it, the Authority asked the Icelandic authorities at the meeting on 5 November 2009 to provide written detailed information.

In a letter to the Icelandic authorities dated 16 November 2009 (Event No 536644), the Authority summarised the points of discussion at the meeting on 5 November 2009 and repeated its request for detailed information in writing regarding the State intervention in Sjóvá. Moreover, the Authority invited the Icelandic authorities to put forward their views regarding possible State aid issues involved in the case. The Authority requested that this information be provided no later than 16 December 2009.

The Authority sent a reminder letter to the Icelandic authorities, dated 14 January 2010 (Event No 543092) requesting that the information be sent to the Authority by 29 January 2010.

No written information was received and subsequently the Authority adopted an information injunction decision, pursuant to Article 10(3) of Part II of Protocol 3, on 10 March 2010 (Event No 548842), requesting:

‘... all documentation, information and data necessary to permit the Authority to assess the existence of State aid in the State intervention in Sjóvá as well as its compatibility with the State aid rules of the EEA Agreement. In particular, but not exclusively, the Authority requires the Icelandic authorities to provide it with a detailed description of the capital injection in Sjóvá including copies of all relevant documents and moreover a detailed explanation of how the Central Bank of Iceland came into possession of the assets of Sjóvá.

Moreover, the Icelandic authorities are requested, also no later than 11 April 2010, to provide all information and data necessary to assess the compatibility of the measure with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Icelandic authorities are invited to provide their comments and view regarding any possible and potential State aid issues involved in this case within the same deadline, i.e. 11 April 2010.’

On 11 April 2010, the Icelandic authorities submitted a reply (Event No 553315).

On 7 June 2010, the Authority received a complaint (Event No 559496) against alleged State aid granted when the State intervened in Sjóvá.

2. Description of the case

2.1. Background

Sjóvá is one of Iceland's leading insurance companies ⁽²⁾. The company was taken over by Glitnir Bank ⁽³⁾ (Glitnir) in 2003 and its operations were merged with those of the bank. In 2005, the financial group Moderna/Milestone Finance ⁽⁴⁾ bought 66,6 % of Sjóvá's shares from Glitnir and acquired full ownership as from 2006. Sjóvá's operations were then separated from those of Glitnir.

2.2. The State intervention and the events leading to it

The events leading to the State intervention and the State intervention itself are rather complex and will be described below in chronological order according to information available to the Authority.

⁽²⁾ According to a memorandum from the Financial Supervisory Authority (FME) dated 29 June 2009, the market shares of insurance companies in Iceland, based on their share in total premium income, was at the time as follows: Vátryggingafélag Íslands (VÍS) 35,3 %, Sjóvá 29,5 %, Tryggingamiðstöðin (TM) 27 % and Vörður 8 %.

⁽³⁾ Until 2006, the bank was named Íslandsbanki, when its name was changed to Glitnir banki. Following its collapse in October 2008, Glitnir has been managed by a Resolution Committee and has entered a winding-up procedure. In October 2008, a new bank was founded under emergency legislation to take over domestic assets and liabilities of Glitnir Bank. That bank was initially named Nýi Glitnir, but its name was changed to Íslandsbanki in February 2009.

⁽⁴⁾ Moderna Finance AB was a Swedish holding company owned by the Icelandic company Milestone hf. While Moderna Finance acquired financial undertakings in Sweden and Luxembourg, its biggest Icelandic assets were Sjóvá and the investment bank Askar Capital hf. The car financing company Avant is a subsidiary of Askar Capital. Milestone and affiliated companies were for a period among the major shareholders in Glitnir Bank, achieving their highest share of ownership of 16-18 % of total shares in Glitnir in early 2007. Following Milestone's acquisition of Sjóvá and a major change of the ownership structure in Glitnir, Milestone's holdings in Glitnir declined. Milestone was also among the biggest borrowers from Glitnir. Further information on Sjóvá and Milestone and their ties with Glitnir Bank are available in the report of the Icelandic Parliament's Special Investigation Commission (SIC) available at <http://rna.althingi.is/> (Icelandic version) and <http://sic.althingi.is/> (excerpts in English).

2.2.1. Intervention by the Financial Supervisory Authority

Early in 2008, the Icelandic Financial Supervisory Authority (the FME) started an in-depth investigation into the financial position of Sjóvá on the basis of its annual report for the fiscal year 2007. It transpired that the company had insufficient capital reserves to meet the minimum required to continue insurance operations ⁽⁵⁾ due to losses on its investment activities, which had grown substantially.

Following the investigation, from October 2008 to September 2009, Sjóvá was subjected to special supervision by the FME under Article 90 of the Act on Insurance Activities No 60/1994 ⁽⁶⁾. Furthermore, in December 2008, the FME appointed a special auditor to review Sjóvá's activities.

In March 2009, the FME referred 'several issues relating to the business activities of the company' to the Special Prosecutor ⁽⁷⁾. The Authority is not aware of the substance of the ongoing criminal investigation or whether it has any relevance to this case.

2.2.2. Glitnir takes over Sjóvá — division of the company

In March 2009, Sjóvá was taken over ⁽⁸⁾ by its biggest creditor, Glitnir Bank (Glitnir). Glitnir had been under moratorium since 24 November 2008 and managed by a Resolution Committee appointed by the FME. Sjóvá's creditors had previously been managing the company since October 2008, when it had been put under the special supervision of the FME.

In April 2009, Glitnir and Íslandsbanki ⁽⁹⁾ approached the Icelandic State requesting its assistance in refinancing and restructuring Sjóvá, having exhausted all alternative market solutions to rescue the company.

The Authority has received a presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and addressed to the Ministry of Finance. This document outlined a plan to restructure Moderna Finance AB, and its subsidiaries Askar Capital and Sjóvá. It furthermore contains plans to split up old Sjóvá by transferring insurance operation to a new company, leaving the less viable investment activities in the old company. After restructuring, the insurance company would then be sold to new investors.

During the summer of 2009, assets and liabilities were to be divided into 1) SA tryggingar hf., a new company to be incorporated, which would receive the insurance portfolio activities from old Sjóvá upon approval by the FME, and 2) SJ Eignarhaldsfélag (SJE), a holding company in which the toxic assets of old Sjóvá would be placed.

On 20 June 2009, Sjóvá on the one hand and Glitnir, Íslandsbanki, and SAT Eignarhaldsfélag hf. (a holding company wholly owned by Glitnir, hereinafter referred to as SAT Holding) on behalf of SA tryggingar hf. ⁽¹⁰⁾ on the other hand signed an Asset Transfer Agreement, according to which all assets and liabilities of Sjóvá related to the company's insurance operations, including the insurance portfolio, were transferred to SA tryggingar hf., in accordance with Article 86 of the Act on Insurance Activities No 60/1994. Following the transaction the new company, SA tryggingar hf., was renamed Sjóvá.

According to its Articles of Association, dated 20 June 2009, the shareholders of the new company (Glitnir, Íslandsbanki and SAT Holding) were to contribute new equity of ISK 16 billion, required to continue insurance operations, as follows ⁽¹¹⁾:

Company	Amount	Form of payment	Shareholding
Glitnir	ISK 2,8 billion	Bond issued by Avant with interest of REIBOR plus 3,75 % with the following collaterals: — third priority (in parallel with a bond issued by Askar Capital, see table in 2.2.3 below) in Avant's portfolio — first priority in Glitnir's claim against Milestone, equivalent of 54,9 % of total claims against Milestone	17,67 %

⁽⁵⁾ Minimum guarantee fund of ISK 2 billion as defined in the Icelandic legislation.

⁽⁶⁾ Now Article 86 of Act No 56/2010.

⁽⁷⁾ The role of the Special Prosecutor is to investigate suspicions of criminal actions in relation to the collapse of the Icelandic banks according to Act No 135/2008.

⁽⁸⁾ Together with other Icelandic subsidiaries of Moderna Finance AB: Askar Capital and its subsidiary, Avant.

⁽⁹⁾ The Authority assumes that Íslandsbanki became involved as it was also a major creditor of Sjóvá.

⁽¹⁰⁾ An unregistered company to be incorporated under Icelandic law.

⁽¹¹⁾ Subject to FME's approval, which was granted on 22 September 2009, see below.

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Íslandsbanki	ISK 1,5 billion	Various bonds issued by 10 different companies and municipalities	9,30 %
SAT Holding	ISK 11,6 billion	Bond issued by Askar Capital and bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company), see table in 2.2.3 below	73,03 %

It is clear, however, that the recapitalisation of Sjóvá was not finalised on 20 June 2009, as the assets to be provided by SAT Holding, amounting to some 73 % of the new equity, were at that time not owned by SAT Holding but by the State. The transaction was later finalised when the State decided to undertake the measures described below.

2.2.3. Description of the intervention by the State

On 27 June 2009, a meeting was held in the Ministry of Finance on the ongoing work on financial restructuring of Sjóvá⁽¹²⁾. This meeting was followed by an agreement dated 8 July 2009 on the transfer of bonds⁽¹³⁾ ('Samningur um kröfukaup') owned by the Icelandic State to SAT Holding.

At this point Sjóvá's equity was ISK 13,5 billion in the negative. A minimum positive equity of ISK 2 billion was required according to law. In order to fulfil the minimum equity requirements, a capital injection of at least ISK 15,5 billion was therefore required.

The agreement between the State and SAT Holding covers the following two bonds that were in the possession of the State, valued by an external expert on 16 June 2009⁽¹⁴⁾:

Asset	Estimated value	Description and securities
Claim against Askar Capital	ISK 6 071 443 539	An indexed loan agreement with 3 % interest. The loan had come into the possession of the State when it took over Central Bank collateral in 2008. The loan is secured by: — third priority collateral in Avant's (*) portfolio (in parallel with a bond issued by Avant to Glitnir, see table in 2.2.2 above, book value of the portfolio was ISK 26 billion and Landsbanki Íslands' first priority lien ISK 16 billion), and — first priority collateral in indexed bonds issued by Landsvirkjun (the National Power Company) of nominal value ISK 4,7 billion.
Bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company)	ISK 5 558 479 575	Issued in 2005 payable in 2020, with State guarantee, indexed and 3 % interest. The bond came into the possession of the State as collateral against lending made by the Central Bank to Landsbanki Íslands.

(*) See footnote 4 above.

The purchase price was ISK 11,6 billion and SAT Holding was to pay for the bonds within 18 months, i.e. before year-end 2010, and no interest was to be charged during that period. In other words, the State granted a period of grace of 18 months.

As a security for the payment of the purchase price of the bonds, the State was granted first priority collateral in SAT Holding's shares in Sjóvá.

⁽¹²⁾ According to an FME memorandum dated 29 June 2009, the meeting took place on Saturday 27 June 2009. The Prime Minister and the Minister for Finance took part in the meeting together with their assistants. Other participants were the Chairman of the Board of Directors of FME and the two FME officials who wrote the memorandum. The Authority has no information concerning the extent to which the State had been involved before this date other than the presentation given to the Ministry of Finance in April 2009. Yet the FME memorandum refers to a close cooperation between Glitnir, Íslandsbanki and the Ministry for Finance and refers to a memorandum from the Minister for Finance dated 26 June 2009 and a memorandum dated 27 June 2009 on the insurance company. The Authority has not received these memoranda.

⁽¹³⁾ For the purpose of this decision, the assets transferred to SAT Holding by the State will be referred to as bonds.

⁽¹⁴⁾ The Icelandic authorities have not yet provided the Authority with a copy of the valuation, referred to in the agreement.

The agreement provided for the option of payment by the delivery of SAT Holding's original 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State, which would be considered payment in full. SAT Holding could exercise this option without prior consent of the State.

2.2.4. Glitnir sells its shares in Sjóvá to its subsidiary SAT Holding

The FME considered that Glitnir, in moratorium and undergoing winding-up proceedings, was not eligible to own a qualifying holding in Sjóvá. Subsequently, on 16 September 2009, Glitnir sold its 17,67 % shareholding in Sjóvá to Glitnir's subsidiary, SAT Holding.

Following the above transaction, shareholders in Sjóvá were:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	90,70 %

On 22 September 2009, the FME finally issued an insurance operation licence to Sjóvá and lifted the special supervision Sjóvá had been under since October 2008. The portfolio transfer appears to have taken place on 1 October 2009.

2.2.5. The State becomes Sjóvá's biggest shareholder through an option exercised by SAT Holding

At year-end 2009, the management of claims owned by the Ministry of Finance and the Central Bank of Iceland (CBI) was merged, and transferred to a new entity, CBI asset management (ESI). From that time, ESI took over management of the claims.

On 3 May 2010, SAT Holding exercised the option to transfer 73,03 % of shares in Sjóvá to the State in lieu of repaying the debt. From that point in time, shareholders in Sjóvá are:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	17,67 %
ESI (the State)	73,03 %

3. Position of the Icelandic authorities

The Icelandic authorities are of the view that the Icelandic State has behaved as a private market investor/creditor when contributing to the rescue of Sjóvá. They claim that the State's decision was taken following commitments by Glitnir and Íslandsbanki to contribute equity to Sjóvá amounting to ISK 2,8 billion and ISK 1,5 billion, respectively, or a total of ISK 4,4 billion, which they consider to be a substantial private investor participation amounting to 28 % of the total recapitalisation of Sjóvá.

Furthermore, the Icelandic authorities submit that the assets provided by the State were collateral that it had obtained against loans made to Landsbanki Íslands, and: 'As such the assets were rooted in the collapse of the financial system and there was no new capital to be contributed as equity'. The Icelandic authorities further claim that: 'Given how the claims against Askar and Landsvirkjun came into the possession of the State, and the conditions for release of such claims on the current market, by its use in the restructuring of Sjóvá, the State was acting in the same capacity and under the same conditions as a private investor. The use of the assets in question was consistent with the conduct of a private investor, endeavouring to put assets to use under prevailing market uncertainties'.

In the Icelandic authorities' opinion, the measures undertaken by Glitnir, Íslandsbanki and the Icelandic State were an attempt to prevent a serious disruption and loss for the Icelandic economy, which would have resulted from the bankruptcy of Sjóvá.

With reference to Article 61(3)(b) and (c) of the EEA Agreement, the Icelandic authorities have furthermore submitted, should the Authority consider that the State participation in the recapitalisation of Sjóvá contained elements of State aid, that the measures are compatible with the functioning of the Agreement.

They claim that the grant of aid was an emergency measure to save a financial institution whose bankruptcy would have had 'immense spill-over effects for insurance markets as well as the economy as a whole, and (was) likely to result in economic losses for the State'. Furthermore, the Icelandic authorities claim that the intervention was based on the implementation of a restructuring plan suitable to restore the long-term viability of Sjóvá.

II. ASSESSMENT

1. The recipients of the potential aid

With transfer of bonds issued by Landsvirkjun and Askar Capital, Sjóvá and SAT Holding benefitted from a capital contribution from the State.

2. The market economy investor principle

As described above, the State provided a capital contribution to Sjóvá through a transfer of bonds (issued by Landsvirkjun and Askar Capital). This capital contribution was channelled through Glitnir's subsidiary, SAT Holding, as the bonds first were transferred to SAT Holding, which subsequently used them as an equity contribution in Sjóvá.

If the transaction was carried out in accordance with the market economy investor principle, i.e., if the State transferred the bonds to SAT Holding on conditions that would have been acceptable for a private seller, the transaction would not involve the grant of State aid.

Considering that Glitnir Bank and Íslandsbanki approached the State after having 'exhausted alternative market solutions to rescue the insurance operations of Sjóvá', it was clear that corresponding market solutions were not available for Sjóvá to obtain necessary recapitalisation.

The conditions under which the bonds were transferred; payment in 18 months without interests or, alternatively, transfer of 73,03 % shareholding in Sjóvá, do not in the Authority's preliminary view correspond to what would normally have been available on the market. The Authority recalls that at the time of the agreement, in July 2009, Iceland was undergoing a severe financial crisis. Companies in Iceland were not able to raise capital on the market. Neither SAT Holding, a subsidiary of a bank under winding-up procedure, nor a company that was in as severe financial difficulties as Sjóvá was, would have been able to raise the necessary funding on the market under the conditions the State agreed to. In principle, it is very difficult to apply the market economy investor principle to companies in difficulties⁽¹⁵⁾. The Icelandic authorities have themselves acknowledged that Sjóvá was in severe financial difficulties. The company was short of ISK 15,5 billion that was required to comply with regulatory requirements of minimum equity.

Regarding the investment in new equity in Sjóvá, the Icelandic authorities have argued that there was a substantial private participation in the recapitalisation of the company, the private investors in this case being Glitnir Bank (through SAT Holding) and Íslandsbanki. However, it shall be noted first of all that at the time of conclusion of the asset transfer agreement on 20 June 2009 and the agreement on the transfer of bonds on 8 July 2009, Íslandsbanki was fully State-owned⁽¹⁶⁾. Furthermore, it is the Authority's understanding that Glitnir and Íslandsbanki were among the main creditors of Sjóvá. The State was not as such a creditor of Sjóvá. The State was not acting to protect its own assets, as it was not among the company's creditors⁽¹⁷⁾. Therefore the actions of the State in those circumstances cannot be compared with a private market investor or creditor seeking settlement of outstanding claims. Even in cases with an apparently genuine private investor behaviour from the State, the Commission has taken the view that the circumstances surrounding the financial crisis are so unusual that in general the market investor principle cannot be applied⁽¹⁸⁾.

For these reasons, the Authority preliminarily concludes that the market economy investor principle cannot be applied to the State's transfer of bonds for the recapitalisation of Sjóvá.

⁽¹⁵⁾ See the Authority's guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty. See amongst others, Commission Decision C 4/10 (ex NN 64/09) — France, aid in favour of Trèves.

⁽¹⁶⁾ The change of ownership of Íslandsbanki took place on 13 October 2009, when the Glitnir Resolution Committee decided, on behalf of its creditors, to exercise the option provided for in its agreement with the Icelandic State and take over 95 % of share capital in Íslandsbanki.

⁽¹⁷⁾ It should be noted that both a press release issued by the Resolution Committee of Glitnir on 8 July 2009 (<http://www.glitnirbank.com>) and a press release published by Sjóvá on the same day (<http://www.sjova.is>) explicitly state that the State was protecting its own claims against Sjóvá: 'With its participation, the government intends to protect the State's claims against Sjóvá, as well as the interests of a large number of insurance customers'. However, in an email which the Icelandic authorities sent to the Authority on 25 March 2010 (Event 551375) it was clarified that the Icelandic State never had any claims against Sjóvá, but only against Askar Capital.

⁽¹⁸⁾ See, inter alia, Commission Decision N 69/09 Sweden — Recapitalisation scheme for fundamentally sound banks.

3. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

3.1. Presence of State resources

In this case the State contributed to the recapitalisation of Sjóvá by transferring to SAT Holding two bonds in its possession valued by an external expert to ISK 11,6 billion (approx. EUR 76 million) with a period of grace, to be used as equity in Sjóvá. State resources were thus involved.

3.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

Firstly, to constitute State aid, a measure must confer advantages that relieve undertakings of charges that are normally borne from their budgets. Secondly, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

According to the agreement dated 8 July 2009, described above under I.2.2.3, SAT Holding was granted a period of grace of 18 months and could pay the State for those bonds without being charged any interests for the delayed payment. More significantly, the agreement provided for the option of payment by the transfer of SAT Holding's 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State. Prior consent of the seller was not required to exercise this option.

Furthermore, the provisions of the agreement are such that it is not only an agreement on transfer of the bonds but ultimately an agreement that the State would inject new equity to Sjóvá amounting to the value of the bonds sold, as SAT Holding could exercise the option at any time. Intervention by the State in Sjóvá's recapitalisation in July 2009 must therefore also be viewed as a decision by the State to inject new equity to Sjóvá and become its biggest shareholder.

It is the Authority's understanding that alternative funding could not have been obtained from the market. Therefore, on the basis of the information at its disposal, the Authority considers that the State's participation in the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involved an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement to the extent it made financing available and/or it reduced the financial costs for SAT Holding as well as Sjóvá.

The Authority's view is reinforced by the fact that public policy considerations, taken together with the needs of Sjóvá, appear to have determined the State intervention, rather than the possible return for the State as an investor.

A further potential State aid measure could arise, according to the information currently available to the Authority. The presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and described above under I.2.2.2 contains Glitnir's proposal to 'close the gap' in Sjóvá by, as the first step, requesting the Ministry of Finance to accept that Glitnir's security in the loan to Avant will be upgraded to second priority. According to the document, this was considered necessary for the FME to accept Glitnir's contribution to Sjóvá's equity. However, this appears to contradict other information from the Icelandic authorities and Sjóvá's Articles of Association dated 20 June 2009 (see I.2.2.2 above), which refer to third parallel security in Avant portfolio for both Glitnir's and the State's claims. Consequently, the Icelandic authorities are invited to clarify whether and how Glitnir's proposal regarding the upgrade of its claim against Avant was actually enforced. If that was not the case, it should be clarified whether FME's acceptance of Glitnir's claim on Avant as an equity contribution to Sjóvá was based on different securities. The Icelandic authorities are also invited to submit any relevant information on other issues considered relevant for the assessment of this case.

3.3. Distortion of competition and effect on trade between the Contracting Parties

The measures under assessment involve undertakings active on markets where there is competition and trade between parties in EEA States. The measures are therefore likely to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

3.4. Conclusion on the presence of State aid

Based on the above, the Authority has come to the preliminary conclusion that the State's contribution to the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

4. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the State intervention to the Authority. The Authority therefore is of the preliminary view that the Icelandic authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

5. Compatibility of the aid

The Icelandic authorities have submitted that their intervention, if considered to be State aid, complies with Article 61(3)(b) of the EEA Agreement as well as to the exemption in Article 61(3)(c) and the Authority's Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty, which are based on the latter exemption. They consider that the measures are 'appropriate, as they are targeted and well designed to ensure Sjóvá's swift return to viability by the exit of all non-core business pursued by its predecessor ...'. The Icelandic authorities have asserted that the financial restructuring of Sjóvá has already been completed. They argue that the company's financial difficulties were brought about by its involvement in non-insurance related activities such as investment operations. These activities will not be pursued by the new, restructured company, which will focus on insurance operations. However, the Icelandic authorities did not notify the capital contribution and they did not provide a restructuring plan for the company. Thus, the Authority is not in the position to assess the measure under the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

The Icelandic authorities have submitted that Sjóvá was in serious financial difficulties at the time of the State intervention. The Authority does not doubt that and understands that these difficulties were linked to those of the Milestone/Moderna Finance group. While State aid to undertakings in difficulties is normally assessed under Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, the Authority may, under Article 61(3)(b) of the Agreement allow State aid 'to remedy a serious disturbance in the economy of an EC Member State or an EFTA State'.

Historically, it is clear from case law that the exemption in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement needs to be applied restrictively⁽¹⁹⁾. However, following the onset of the global financial crisis in the autumn of 2008, EU governments have made available unprecedented amounts in State aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions in financial institutions⁽²⁰⁾. This aid was assessed under a set of temporary guidelines regarding the financial crisis⁽²¹⁾, adopted by the European Commission, and subsequently by the Authority:

- the Banking Guidelines ('on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Recapitalisation Guidelines ('on the recapitalisation of financial institutions in the current financial crisis') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Impaired Assets Guidelines ('the Treatment of Impaired Assets in the EEA Banking Sector') adopted by the Authority on 22 April 2009, and
- the Restructuring Guidelines ('the return to viability and the assessment of restructuring in the financial sector in the current crisis under the State aid rules') adopted by the Authority on 25 November 2009⁽²²⁾.

It remains to be determined in the course of the investigation initiated by this decision whether and to what extent guidelines based on Article 61(3)(b) of the EEA Agreement in relation to the financial crisis are relevant in the case of an ailing insurance company such as Sjóvá. The Icelandic authorities have not put forward any information specific to this case to substantiate their view that the measure should be assessed as a measure to remedy a serious disturbance in the economy. They have limited their reasoning to referring to the widely documented and evidenced effects of the financial difficulties of Iceland, and referred to an assessment of the FME on the grave consequences of not rescuing the insurance part of Sjóvá, without this assessment being provided to the Authority.

⁽¹⁹⁾ Case law stresses that the exemption needs to be applied restrictively and must tackle a disturbance in the entire economy of a Member State (and not a sector or a region), cf. Joined Cases T-132/96 and T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* Commission [1999] ECR II-3663, p. 167. Followed in Commission Decision in Case C-47/1996 *Crédit Lyonnais*, OJ 1998 L 221/28, point 10.1, Commission Decision in Case C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin*, OJ 2005 L 116, p. 1, points 153 et seq and Commission Decision in Case C 50/06 *BAWAG*, point 166. See Commission Decision of 5 December 2007 in Case NN 70/07, *Northern Rock* (OJ C 43, 16.2.2008, p. 1), Commission Decision 30 April 2008 in Case NN 25/08, *Rescue aid to WestLB* (OJ C 189, 26.7.2008, p. 3), Commission Decision of 4 June 2008 in Case C 9/08 *SachsenLB* (OJ C 71, 18.3.2008, p. 14).

⁽²⁰⁾ Between October 2008 and April 2010, EU governments made available EUR 4,131 trillion in crisis aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions — an amount equivalent to 32,5 % of EU-27 GDP, see State Aid Scoreboard, Table 1 and Annex 3. The figure only includes aid to financial services sector, not general aid measures designed to stimulate the 'real' economy.

⁽²¹⁾ Here, referred to together as the 'financial crisis guidelines'.

⁽²²⁾ The full text of the Guidelines can be found at <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

The Icelandic authorities have not submitted information to demonstrate that the systemic effects that might have resulted from a bankruptcy of Sjóvá could have reached a size constituting 'a serious disturbance in the economy' of Iceland within the meaning of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement. Limited information has been submitted regarding the operations of Sjóvá; on the causes of the difficulties and the restructuring itself. This information is not sufficient to enable the Authority to assess the measure under Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines.

In the case at hand, neither an exemption under Article 61(3)(b) nor (c) of the EEA Agreement, and application of the relevant guidelines based on these provisions, can be excluded at this stage. However, the information provided by the Icelandic authorities so far is too limited to allow the Authority to assess whether the measure would be compatible under these exemptions.

Based on the above, the Authority is not in a position to establish whether the State participation in recapitalising Sjóvá involves measures that can be approved under Article 61(3)(b) or (c) of the EEA Agreement.

With reference to the considerations above, the Authority invites the Icelandic authorities to submit any information and documentation relevant to determine whether the aid in question can be assessed on the basis of Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines or Article 61(3)(c) and the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

6. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority has come to the preliminary conclusion that the Icelandic State's participation in the recapitalisation of the insurance company Sjóvá constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts as to whether these measures comply with Article 61(3) of the EEA Agreement, in conjunction with the requirements laid down in the financial crisis guidelines and the Rescue and restructuring aid guidelines. The Authority, therefore, has doubts as to whether the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments, as well as all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State participation in the recapitalisation in Sjóvá, within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, within one month of receipt of this Decision, the Authority request the Icelandic authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State intervention in Sjóvá.

The Authority requests the Icelandic authorities to immediately forward a copy of this decision to the potential recipients of the aid.

The Authority must remind the Icelandic authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless, exceptionally, such recovery would be contrary to a general principle of EEA law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the participation of the Icelandic State in the recapitalisation of Sjóvá insurance company.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this Decision is authentic.

Decision made in Brussels, on 22 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD

President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON

College Member

SMÍŠENÝ VÝBOR EHP

Rozhodnutí Smíšeného výboru EHP, pro která byly splněny ústavní požadavky podle článku 103 Dohody o EHP

(2010/C 341/08)

V rozhodnutích Smíšeného výboru se od března 2000 v poznámce pod čarou uvádí, zda jejich datum vstupu v platnost závisí na splnění ústavních požadavků některou ze smluvních stran. Takové požadavky byly oznámeny, pokud jde o níže uvedená rozhodnutí. Dotčené smluvní strany nyní informovaly ostatní smluvní strany, že dokončily své vnitřní postupy. Data vstupu v platnost jednotlivých rozhodnutí jsou uvedena níže.

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
20/2007	27.4.2007	9.8.2007 Úř. věst. L 209, s. 36 Dodatek č. 38, s. 25	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven	1.8.2010
127/2007	28.9.2007	21.2.2008 Úř. věst. L 47, s. 58 Dodatek č. 9, s. 44	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS Rozhodnutí Komise 2002/623/ES ze dne 24. července 2002, kterým se stanoví pokyny doplňující přílohu II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS Rozhodnutí Rady 2002/811/ES ze dne 3. října 2002, kterým se stanoví pokyny doplňující přílohu VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS Rozhodnutí rady 2002/812/ES ze dne 3. října 2002, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES stanoví formulář souhrnu informací k uvedení geneticky modifikovaných organismů nebo produktů s jejich obsahem na trh Rozhodnutí Rady 2002/813/ES ze dne 3. října 2002, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES stanoví formulář souhrnu informací obsažených v oznámeních záměrného uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí pro jiné účely než uvádění na trh Rozhodnutí Komise 2003/701/ES ze dne 29. září 2003, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES stanoví formulář pro předkládání výsledků záměrného uvolňování geneticky modifikovaných vyšších rostlin do životního prostředí pro jiné účely než uvedení na trh Rozhodnutí Komise 2004/204/ES ze dne 23. února 2004, kterým se stanoví podrobnosti provozování registrů pro ukládání informací o genetických modifikacích GMO stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES	1.11.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
133/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 27 Dodatek č. 19, s. 34	Žádné akty	1.5.2010
134/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 33 Dodatek č. 19, s. 39	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin Nařízení Komise (ES) č. 1304/2003 ze dne 23. července 2003 o postupu používaném Evropským úřadem pro bezpečnost potravin u žádostí o vědecká stanoviska, které mu jsou předloženy Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1642/2003 ze dne 22. července 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 178/2002 Rozhodnutí Komise 2004/478/ES ze dne 29. dubna 2004 o přijetí obecného plánu řízení krizí v oblasti potravin a krmiv Nařízení Komise (ES) č. 2230/2004 ze dne 23. prosince 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, která se týkají sítě organizací působících v oblastech, které podléhají poslání Evropského úřadu pro bezpečnost potravin Nařízení Komise (ES) č. 575/2006 ze dne 7. dubna 2006, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, pokud jde o počet a název stálých vědeckých komisí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin Rozhodnutí Rady 2006/478/ES ze dne 19. června 2006, kterým se jmenuje polovina členů správní rady Evropského úřadu pro bezpečnost potravin	1.5.2010
135/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 44 Dodatek č. 19, s. 51	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 808/2003 ze dne 12. května 2003, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu Nařízení Komise (ES) č. 809/2003 ze dne 12. května 2003 o přechodných opatřeních podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 týkajících se norem zpracování materiálu kategorie 3 a hnoje používaného v zařízeních na kompostování Nařízení Komise (ES) č. 810/2003 ze dne 12. května 2003 o přechodných opatřeních podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 týkajících se norem zpracování materiálu kategorie 3 a hnoje používaného v zařízeních na výrobu bioplynu Nařízení Komise (ES) č. 811/2003 ze dne 12. května 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o zákaz opětovného použití ryb v rámci téhož druhu, zakopání nebo spálení vedlejších produktů živočišného původu a o některá přechodná opatření Nařízení Komise (ES) č. 446/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se zrušuje několik rozhodnutí o vedlejších produktech živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 668/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění některé přílohy nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o dovoz vedlejších produktů živočišného původu ze třetích zemí	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Nařízení Komise (ES) č. 878/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví přechodná opatření podle nařízení (ES) č. 1774/2002 u některých vedlejších produktů živočišného původu zařazených jako materiály kategorie 1 a 2 a určených pro technické účely Nařízení Komise (ES) č. 92/2005 ze dne 19. ledna 2005, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o způsoby zneškodňování či využití vedlejších produktů živočišného původu, a mění příloha VI uvedeného nařízení, pokud jde o přeměnu na bioplyn a zpracování tavených/skvařených tuků Nařízení Komise (ES) č. 93/2005 ze dne 19. ledna 2005, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o zpracování vedlejších živočišných produktů rybího původu a o obchodní doklady pro přepravu vedlejších živočišných produktů Nařízení Komise (ES) č. 2067/2005 ze dne 16. prosince 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 92/2005, pokud jde o alternativní způsoby zneškodňování a využití vedlejších produktů živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 209/2006 ze dne 7. února 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 809/2003 a (ES) č. 810/2003, pokud jde o prodloužení platnosti přechodných opatření týkajících se zařízení na kompostování a výrobu bioplynu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 Nařízení Komise (ES) č. 1192/2006 ze dne 4. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o seznamy schválených zařízení v členských státech Nařízení Komise (ES) č. 1678/2006 ze dne 14. listopadu 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 92/2005, pokud jde o alternativní způsoby zneškodňování a využití vedlejších produktů živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 1877/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 878/2004, kterým se stanoví přechodná opatření podle nařízení (ES) č. 1774/2002 u některých vedlejších produktů živočišného původu zařazených jako materiály kategorie 1 a 2 a určených pro technické účely Nařízení Komise (ES) č. 2007/2006 ze dne 22. prosince 2006 o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o dovoz a tranzit některých meziproduktů z materiálů kategorie 3 určených k technickému použití ve zdravotnických prostředcích, in vitro diagnostikách a laboratorních činidlech, a o změně uvedeného nařízení	
136/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 49 Dodatek č. 19, s. 55	Rozhodnutí Komise 2003/322/ES ze dne 12. května 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o krmení některých mrchožravých ptáků určitým materiálem kategorie 1 Rozhodnutí Komise 2003/324/ES ze dne 12. května 2003, pokud jde o odchylku od zákazu opětovného použití v rámci téhož druhu pro kožešinová zvířata podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002. Rozhodnutí Komise 2004/407/ES ze dne 26. dubna o přechodných pravidlech pro hygienu a schvalování podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o dovoz fotografické želatiny z některých třetích zemí Rozhodnutí Komise 2004/434/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se přizpůsobuje rozhodnutí 2003/324/ES, pokud jde o odchylku od zákazu opětovného použití v rámci téhož druhu pro kožešinová zvířata podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z důvodu přistoupení Estonska	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Rozhodnutí Komise 2004/455/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění rozhodnutí 2003/322/ES, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ohledně krmení některých mrchožravých ptáků určitým materiálem kategorie 1 v důsledku přistoupení Kypru Nařízení Komise (ES) č. 79/2005 ze dne 19. ledna 2005, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o používání mléka, mléčných výrobků a produktů získaných z mléka, které jsou v uvedeném nařízení definovány jako materiál kategorie 3 Nařízení Komise (ES) č. 416/2005 ze dne 11. března 2005, kterým se mění příloha XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o dovoz některých vedlejších produktů živočišného původu určených k technickým účelům z Japonska Rozhodnutí Komise 2005/830/ES ze dne 25. listopadu 2005, kterým se mění rozhodnutí 2003/322/ES, pokud jde o krmení některých mrchožravých ptáků určitým materiálem kategorie 1. Nařízení Komise (ES) č. 181/2006 ze dne 1. února 2006, kterým se provádí nařízení (ES) č. 1774/2002, pokud jde o organická hnojiva a půdní přídatky s výjimkou hnoje, a o změně uvedeného nařízení Nařízení Komise (ES) č. 197/2006 ze dne 3. února 2006 o přechodných opatřeních podle nařízení (ES) č. 1774/2002, pokud jde o sběr, přepravu, ošetření, využití a zneškodňování zmetkových potravin Nařízení Komise (ES) č. 208/2006 ze dne 7. února 2006, kterým se mění přílohy VI a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o normy zpracování pro zařízení na výrobu bioplynu a kompostování a požadavky na hnůj Rozhodnutí Komise 2006/311/ES ze dne 21. dubna 2006, kterým se mění rozhodnutí Komise 2004/407/ES, pokud jde o dovoz fotografické želatiny	
137/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 53 Dodatek č. 19, s. 58	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a zdravotních podmínek pro výrobu a uvádění některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat Nařízení Komise (ES) č. 1688/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o zvláštní záruky ohledně salmonely na zásilky určitého masa a vajec do Finska a Švédska Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 Nařízení Komise (ES) č. 2075/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase Nařízení Komise (ES) č. 2076/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách Nařízení Komise (ES) č. 776/2006 ze dne 23. května 2006, kterým se mění příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o referenční laboratoře Společenství Rozhodnutí Komise 2006/677/ES ze dne 29. září 2006 o vydání pokynů, kterými se stanoví kritéria pro provádění auditů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat Nařízení Komise (ES) č. 1662/2006 ze dne 6. listopadu 2006, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 1663/2006 ze dne 6. listopadu 2006, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě Nařízení Komise (ES) č. 1664/2006 ze dne 6. listopadu 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 2074/2005, pokud jde o prováděcí opatření pro některé produkty živočišného původu určené k lidské spotřebě, a zrušují některá prováděcí opatření Nařízení Komise (ES) č. 1665/2006 ze dne 6. listopadu 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 2075/2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase Nařízení Komise (ES) č. 1666/2006 ze dne 6. listopadu 2006 o změně nařízení (ES) č. 2076/2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 Rozhodnutí Komise 2006/765/ES ze dne 6. listopadu 2006, kterým se zrušují některé prováděcí předpisy týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh	
138/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 62 Dodatek č. 19, s. 66	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
141/2007	26.10.2007	10.4.2008 Úř. věst. L 100, s. 68 Dodatek č. 19, s. 69	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS	1.11.2010
1/2008	1.2.2008	12.6.2008 Úř. věst. L 154, s. 1 Dodatek č. 33, s. 1	Nariadení Komise (ES) č. 1882/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství dusičnanů v některých potravinách Nariadení Komise (ES) č. 333/2007 ze dne 28. března 2007, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu obsahu olova, kadmia, rtuti, anorganického cínu, 3-MCPD a benzo(a)pyrenu v potravinách Rozhodnutí Komise 2007/363/ES ze dne 21. května 2007 o pokynech, které mají být nápomocny členským státům při přípravě jednotných integrovaných víceletých vnitrostátních plánů kontrol stanovených v nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004	1.5.2010
42/2008	25.4.2008	21.8.2008 Úř. věst. L 223, s. 33 Dodatek č. 52, s. 6	Nariadení Komise (ES) č. 646/2007 ze dne 12. června 2007, kterým se provádí nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu <i>Salmonella enteritidis</i> a <i>Salmonella typhimurium</i> u brojlerů, a kterým se zrušuje nariadení (ES) č. 1091/2005 Rozhodnutí Komise 2007/407/ES ze dne 12. června 2007 o harmonizaci sledování antimikrobiální odolnosti salmonel u drůbeže a prasat Rozhodnutí Komise 2007/411/ES ze dne 14. června 2007, kterým se zakazuje uvádění na trh produktů získaných ze skotu narozeného nebo chovaného ve Spojeném království před 1. srpnem 1996 pro jakýkoli účel a kterým se tato zvířata osvobozují od některých opatření pro tlumení a eradikaci stanovených v nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 a kterým se ruší rozhodnutí 2005/598/ES Rozhodnutí Komise 2007/453/ES ze dne 29. června 2007, kterým se stanoví status BSE členských států nebo třetích zemí nebo jejich oblastí vzhledem k riziku výskytu BSE Rozhodnutí Komise 2007/570/ES ze dne 20. srpna 2007, kterým se mění rozhodnutí 2003/634/ES, kterým se schvalují programy s cílem získat status schválených oblastí a schválených hospodářství v neschválených oblastech, pokud jde o virovou hemoragickou septikémii (VHS) a infekční nekrózu krvetvorné tkáně (IHN) u ryb	1.5.2010
46/2008	25.4.2008	21.8.2008 Úř. věst. L 223, s. 40 Dodatek č. 52, s. 13	Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin Směrnice Rady 2007/61/ES ze dne 26. září 2007, kterou se mění směrnice 2001/114/ES o některých druzích zahuštěného a sušeného mléka určeného k lidské spotřebě	1.5.2010
58/2008	25.4.2008	21.8.2008 Úř. věst. L 223, s. 58 Dodatek č. 52, s. 31	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/63/ES ze dne 13. listopadu 2007, kterou se mění směrnice Rady 78/855/EHS a 82/891/EHS, pokud jde o požadavek na zprávu nezávislého znalce v případě fúze nebo rozdělení akciových společností	1.12.2009
59/2008	25.4.2008	21.8.2008 Úř. věst. L 223, s. 60 Dodatek č. 52, s. 33	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi	1.11.2010
65/2008	6.6.2008	25.9.2008 Úř. věst. L 257, s. 27 Dodatek č. 58, s. 9	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřacované znění)	1.11.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (přepřacované znění)	
66/2008	6.6.2008	25.9.2008 Úř. věst. L 257, s. 29 Dodatek č. 58, s. 11	Směrnice Komise 2007/18/ES ze dne 27. března 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o vyloučení nebo zahrnutí některých institucí z oblasti působnosti uvedené směrnice nebo do oblasti působnosti uvedené směrnice a o zacházení s expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám	1.11.2010
73/2008	6.6.2008	25.9.2008 Úř. věst. L 257, s. 37 Dodatek č. 58, s. 19	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů	1.4.2010
79/2008	4.7.2008	23.10.2008 Úř. věst. L 280, s. 7 Dodatek č. 64, s. 1	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru	1.11.2010
95/2008	26.9.2008	20.11.2008 Úř. věst. L 309, s. 12 Dodatek č. 70, s. 1	Nařízení Komise (ES) č. 688/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se mění příloha III a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o monitorování přenosných spongiformních encefalopatií a specifikovaného rizikového materiálu skotu ve Švédsku Nařízení Komise (ES) č. 722/2007 ze dne 25. června 2007, kterým se mění přílohy II, V, VI, VIII, IX a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií Nařízení Komise (ES) č. 727/2007 ze dne 26. června 2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií Nařízení Komise (ES) č. 1275/2007 ze dne 29. října 2007, kterým se mění příloha IX nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií Rozhodnutí Komise 2007/667/ES ze dne 15. října 2007, kterým se v Německu na základě úředního potvrzení o výskytu BSE povoluje používání ohroženého skotu do konce jeho produktivního života	1.5.2010
101/2008	26.9.2008	20.11.2008 Úř. věst. L 309, s. 24 Dodatek č. 70, s. 12	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 ze dne 28. září 2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám	1.4.2010
109/2008	26.9.2008	20.11.2008 Úř. věst. L 309, s. 39 Dodatek č. 70, s. 28	Je vhodné rozšířit spolupráci smluvních stran Dohody, aby zahrnovala rozhodnutí Komise 2008/49/ES ze dne 12. prosince 2007 týkající se provádění systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), pokud jde o ochranu osobních údajů.	9.9.2010
112/2008	7.11.2008	18.12.2008 Úř. věst. L 339, s. 100 Dodatek č. 79, s. 8	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech	1.4.2010
122/2008	7.11.2008	18.12.2008 Úř. věst. L 339, s. 114 Dodatek č. 79, s. 23	Nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se mění přílohy IA, IB, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, aby se zohlednil technický pokrok a změny dohodnuté v rámci Basilejské úmluvy	1.4.2010
20/2009	5.2.2009	19.3.2009 Úř. věst. L 73, s. 59 Dodatek č. 16, s. 30	Rozhodnutí Komise 2008/627/ES ze dne 29. července 2008 o přechodném období pro auditorskou činnost některých auditorů a auditorských subjektů ze třetích zemí	1.11.2009

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
21/2009	17.3.2009	28.5.2009 Úř. věst. L 130, s. 1 Dodatek č. 28, s. 1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 Nařízení Komise (ES) č. 1082/2003 ze dne 23. června 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o minimální kontroly v rámci systému identifikace a evidence skotu Nařízení Komise (ES) č. 499/2004 ze dne 17. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2003, pokud jde o lhůtu a vzor pro ohlašování v odvětví skotu Nařízení Komise (ES) č. 911/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidence zemědělských Nařízení Komise (ES) č. 644/2005 ze dne 27. dubna 2005, kterým se schvaluje zvláštní systém identifikace skotu drženého pro kulturní a historické účely ve schválených hospodářstvích, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 Rozhodnutí Komise 2004/764/ES ze dne 22. října 2004 o prodloužení lhůty pro použití ušních značek u některého skotu chovaného v přírodních rezervacích v Nizozemsku Rozhodnutí Komise 2006/28/ES ze dne 18. ledna 2006 o prodloužení lhůty pro použití ušních značek u některého skotu Rozhodnutí Komise 2006/132/ES ze dne 13. února 2006, kterým se uznává plně funkční povaha italské databáze pro skot	1.5.2010
30/2009	17.3.2009	28.5.2009 Úř. věst. L 130, s. 23 Dodatek č. 28, s. 21	Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny	1.4.2010
41/2009	24.4.2009	25.6.2009 Úř. věst. L 162, s. 16 Dodatek č. 33, s. 1	Nařízení Komise (ES) č. 1237/2007 ze dne 23. října 2007, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 a rozhodnutí 2006/696/ES, pokud jde o uvádění na trh vajec pocházejících z hejn nosnic infikovaných salmonelou Nařízení Rady (ES) č. 1560/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 21/2004, pokud jde o datum zavedení elektronické identifikace ovcí a koz Rozhodnutí Komise 2007/616/ES ze dne 5. září 2007, kterým se mění rozhodnutí 2001/881/ES a 2002/459/ES, pokud jde o seznam stanovišť hraniční kontroly	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Rozhodnutí Komise 2007/843/ES ze dne 11. prosince 2007 o schválení programů pro tlumení salmonel v reprodukčních hejnech druhu <i>Gallus gallus</i> v některých třetích zemích v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 a o změně rozhodnutí 2006/696/ES, pokud jde o některé hygienické požadavky při dovozu drůbeže a násadových vajec Rozhodnutí Komise 2007/848/ES ze dne 11. prosince 2007, kterým se schvalují určité národní programy pro tlumení salmonel v hejnech nosnic druhu <i>Gallus gallus</i> Rozhodnutí Komise 2007/849/ES ze dne 12. prosince 2007, kterým se schvalují změny národního programu pro tlumení salmonel v reprodukčních hejnech druhu <i>Gallus gallus</i> předložené Finskem Rozhodnutí Komise 2007/873/ES ze dne 18. prosince 2007, kterým se schvaluje národní program pro tlumení salmonel v reprodukčních hejnech druhu <i>Gallus gallus</i> předložený Bulharskem Rozhodnutí Komise 2007/874/ES ze dne 18. prosince 2007, kterým se schvaluje národní program pro tlumení salmonel v reprodukčních hejnech druhu <i>Gallus gallus</i> předložený Rumunskem	
45/2009	9.6.2009	25.6.2009 Úř. věst. L 162, s. 23 Dodatek č. 33, s. 8	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu	1.5.2010
52/2009	24.4.2009	25.6.2009 Úř. věst. L 162, s. 34 Dodatek č. 33, s. 23	Nařízení Komise (ES) č. 669/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se doplňuje příloha IC nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů	1.4.2010
61/2009	29.5.2009	3.9.2009 Úř. věst. L 232, s. 13 Dodatek č. 47, s. 14	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/24/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o tradiční rostlinné léčivé přípravky Nařízení Komise (ES) č. 2049/2005 ze dne 15. prosince 2005, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 stanoví pravidla pro platby poplatků ve prospěch Evropské agentury pro léčivé přípravky ze strany mikropodniků, malých a středních podniků a pro poskytování správních pomoci ze strany agentury těmto podnikům Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.	23.12.2009
62/2009	29.5.2009	3.9.2009 Úř. věst. L 232, s. 18 Dodatek č. 47, s. 18	Směrnice Komise 2005/28/ES ze dne 8. dubna 2005, kterou se stanoví zásady a podrobné pokyny pro správnou klinickou praxi týkající se hodnocených humánních léčivých přípravků a také požadavky na povolení výroby či dovozu takových přípravků Nařízení Komise (ES) č. 1277/2005 ze dne 27. července 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog a k nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi	1.3.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Nařízení Rady (ES) č. 1905/2005 ze dne 14. listopadu 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 297/95 o poplatcích, které se platí Evropské agentuře pro léčivé přípravky	
107/2009	22.10.2009	17.12.2009 Úř. věst. L 334, s. 4 Dodatek č. 68, s. 4	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 544/2009 ze dne 18. června 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 717/2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací	1.4.2010
116/2009	22.10.2009	17.12.2009 Úř. věst. L 334, s. 19 Dodatek č. 68, s. 19	Doporučení Komise 2009/385/ES ze dne 30. dubna 2009, kterým se doplňují doporučení 2004/913/ES a 2005/162/ES, pokud jde o systém odměňování členů správních orgánů společností kótovaných na burze	1.11.2010
129/2009	4.12.2009	11.3.2010 Úř. věst. L 62, s. 18 Dodatek č. 12, s. 17	Nařízení Komise (ES) č. 658/2007 ze dne 14. června 2007 o pokutách za nesplnění některých povinností v souvislosti s registracemi udělenými podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004	1.8.2010
150/2009	4.12.2009	11.3.2010 Úř. věst. L 62, s. 51 Dodatek č. 12, s. 50	Nařízení Komise (ES) č. 308/2009 ze dne 15. dubna 2009, kterým se za účelem přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku mění přílohy IIIA a VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů	1.4.2010
160/2009	4.12.2009	11.3.2010 Úř. věst. L 62, s. 67 Dodatek č. 12, s. 65	Je vhodné rozšířit spolupráci smluvních stran Dohody, aby zahrnovala nařízení Rady (ES) č. 2062/94 ze dne 18. července 1994 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1643/95, (ES) č. 1654/2003 a (ES) č. 1112/2005	15.4.2010
7/2010	29.1.2010	22.4.2010 Úř. věst. L 101, s. 14 Dodatek č. 19, s. 14	Nařízení Komise (ES) č. 506/2007 ze dne 8. května 2007, kterým se dovozcům nebo výrobcům některých prioritních látek ukládají požadavky na zkoušení a informace v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 793/93 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek Nařízení Komise (ES) č. 465/2008 ze dne 28. května 2008, kterým se v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 793/93 dovozcům a výrobcům některých látek, které mohou být perzistentní, bioakumulační a toxické a jsou uvedeny v Evropském seznamu existujících obchodovaných chemických látek, ukládají požadavky na zkoušení a informace Nařízení Komise (ES) č. 466/2008 ze dne 28. května 2008, kterým se dovozcům a výrobcům některých prioritních látek ukládají požadavky na zkoušení a informace v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 793/93 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/103/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech, pokud jde o uvádění baterií a akumulátorů na trh	1.11.2010
11/2010	29.1.2010	22.4.2010 Úř. věst. L 101, s. 21 Dodatek č. 19, s. 21	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství	1.10.2010
12/2010	29.1.2010	22.4.2010 Úř. věst. L 101, s. 22 Dodatek č. 19, s. 23	Rozhodnutí Komise 2009/460/ES ze dne 5. června 2009 o přijetí společné bezpečnostní metody posuzování stupně dosažení bezpečnostních cílů podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES Rozhodnutí Komise 2009/561/ES ze dne 22. července 2009, kterým se mění rozhodnutí Komise 2006/679/ES, pokud jde o provádění technické specifikace pro interoperabilitu subsystému pro řízení a zabezpečení trans-evropského konvenčního železničního systému	1.10.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
17/2010	1.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 1 Dodatek č. 30, s. 1	Nařízení Komise (ES) č. 479/2007 ze dne 27. dubna 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 2076/2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 Nařízení Komise (ES) č. 1243/2007 ze dne 24. října 2007, kterým se mění příloha III nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 1244/2007 ze dne 24. října 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 2074/2005, pokud jde o prováděcí opatření pro některé produkty živočišného původu určené k lidské spotřebě, a kterým se stanoví zvláštní pravidla pro úřední kontroly prohlídky masa Nařízení Komise (ES) č. 1245/2007 ze dne 24. října 2007, kterým se mění příloha I nařízení (ES) č. 2075/2005, pokud jde o využití tekutého pepsinu pro zjišťování trichinel v mase Nařízení Komise (ES) č. 1246/2007 ze dne 24. října 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 2076/2005, pokud jde o prodloužení přechodného období poskytnutého provozovatelům potravinářských podniků dovážejícím ryby tuk určený k lidské spotřebě Nařízení Komise (ES) č. 1441/2007 ze dne 5. prosince 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny	1.5.2010
18/2010	1.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 4 Dodatek č. 30, s. 4	Nařízení Rady (ES) č. 301/2008 ze dne 17. března 2008, kterým se upravuje příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat Nařízení Komise (ES) č. 737/2008 ze dne 28. července 2008, kterým se určují referenční laboratoře Společenství pro nákazy korýšů, vzteklinu a tuberkulózu skotu, kterým se stanoví další povinnosti a úkoly referenčních laboratoří Společenství pro vzteklinu a tuberkulózu skotu, a kterým se mění příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 Nařízení Komise (ES) č. 1019/2008 ze dne 17. října 2008, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin Nařízení Komise (ES) č. 1020/2008 ze dne 17. října 2008, kterým se mění přílohy II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, a nařízení (ES) č. 2076/2005, pokud jde o identifikační označení, syrové mléko a mléčné výrobky, vejce a vaječné výrobky a některé produkty rybolovu Nařízení Komise (ES) č. 1021/2008 ze dne 17. října 2008, kterým se mění přílohy I, II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, a nařízení (ES) č. 2076/2005, pokud jde o živé mlže, některé produkty rybolovu a personál, který pomáhá při úředních kontrolách na jatkách Nařízení Komise (ES) č. 1022/2008 ze dne 17. října 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2074/2005, pokud jde o mezní hodnoty obsahu celkové těkavé dusíkaté báze (ABVT)	1.5.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Nařízení Komise (ES) č. 1023/2008 ze dne 17. října 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2076/2005, pokud jde o prodloužení přechodného období poskytnutého provozovatelům potravinářských podniků dovážejícím rybí tuk určený k lidské spotřebě Nařízení Komise (ES) č. 1029/2008 ze dne 20. října 2008, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 za účelem aktualizace odkazu na některé evropské normy Nařízení Komise (ES) č. 1250/2008 ze dne 12. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2074/2005, pokud jde o požadavky na osvědčení pro dovoz produktů rybolovu, živých mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů určených k lidské spotřebě Rozhodnutí Komise 2008/337/ES ze dne 24. dubna 2008, kterým se mění rozhodnutí 2006/968/ES, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 21/2004, pokud jde o pokyny a postupy pro elektronickou identifikaci ovcí a koz Rozhodnutí Komise 2008/654/ES ze dne 24. července 2008 pokynech, které mají být členským státům nápomocny při přípravě výročních zpráv o jednotných integrovaných víceletých vnitrostátních plánech kontrol stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004	
19/2010	12.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 8 Dodatek č. 30, s. 9	Nařízení Komise (ES) č. 832/2007 ze dne 16. července 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 197/2006, pokud jde o využití zmetkových potravin a prodloužení platnosti přechodných opatření týkajících se těchto potravin Nařízení Komise (ES) č. 829/2007 ze dne 28. června 2007, kterým se mění přílohy I, II, VII, VIII, X a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o uvádění některých vedlejších produktů živočišného původu na trh Nařízení Komise (ES) č. 1432/2007 ze dne 5. prosince 2007, kterým se mění přílohy I, II a VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o označování a přepravu vedlejších produktů živočišného původu Nařízení Komise (ES) č. 1576/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 92/2005, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o způsoby zneškodňování či využití vedlejších produktů živočišného původu	1.5.2010
23/2010	12.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 16 Dodatek č. 30, s. 19	Směrnice Komise 96/3/Euratom, ESUO, ES, 98/28/ES a 2004/4/ES jsou znovu začleněny.	1.5.2010
27/2010	12.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 20 Dodatek č. 30, s. 26	Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci společností a pracovníků a podmínky pro vzájemné uznávání certifikace, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace	1.11.2010

Číslo rozhodnutí	Datum přijetí	Odkaz na zveřejnění	Začleněný právní akt	Datum vstupu v platnost
			Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na školicí programy a podmínky pro vzájemné uznávání osvědčení o školení pracovníků, pokud jde o klimatizační systémy některých motorových vozidel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států	
29/2010	12.3.2010	10.6.2010 Úř. věst. L 143, s. 24 Dodatek č. 30, s. 31	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/110/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství (směrnice o bezpečnosti železnic)	1.10.2010

Seznam přírodních minerálních vod uznaných Islandem a Norskem

(Zrušuje a nahrazuje znění zveřejněné v Úř. věst. C 28, 4.2.2010, s. 24, a v dodatku EHP č. 5, 4.2.2010, s. 1)

(2010/C 341/09)

V souladu s článkem 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod⁽¹⁾, jak je zapracována v bodě 54zzzzd kapitoly XII přílohy II Dohody o EHP, by měl být zveřejněn seznam uznaných přírodních minerálních vod.

Seznam přírodních minerálních vod uznaných Islandem

Obchodní značka	Název zdroje	Místo využívání
Icelandic Glacial	Ölfus Spring	Hlíðarendi, Ölfus, Selfoss

Seznam přírodních minerálních vod uznaných Norskem

Obchodní značka	Název zdroje	Místo využívání
Best naturlig mineralvann	Kastbrekka	Kambrekka/Trondheim
Bonaqua Silver	Telemark kilden	Fyresdal
Farris	Kong Olavs kilde	Larvik
Fjellbekk	Ivar Aasen kilde	Volda
Isbre	Isbre kilden	Buhaugen, Osa, Ulvik
Isklar	Isklar kildene	Vikebygd i Ullensvang
Modal	Modal kilden	Fyresdal
Naturlig mineralvann fra Villmark kilden på Rustad Gård	Villmark kilden på Rustad gård	Rustad/Elverum
Olden	Blåfjell kilden	Olderdalen
Osa	Osa kilden	Ulvik/Hardanger

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

EVROPSKÁ KOMISE

Výzva k předkládání návrhů – EACEA/41/10 týkající se provádění programu Erasmus Mundus 2009–2013 v roce 2011

(2010/C 341/10)

Akce 1 – Společné programy**Akce 2 – Partnerství****Akce 3 – Podpora evropského vysokoškolského vzdělávání**

CÍLE PROGRAMU

Obecným cílem programu Erasmus Mundus je podpořit kvalitu evropského vysokoškolského vzdělávání, přispět k rozšíření a ke zlepšení profesních vyhlídek mladých lidí a podpořit mezikulturní porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi v souladu s cíli vnější politiky Evropské unie a přispět tak k udržitelnému rozvoji vysokoškolského vzdělávání těchto zemí.

Program má tyto konkrétní cíle:

- podpořit strukturovanou spolupráci mezi vysokoškolskými institucemi a podpořit vysoce kvalitní nabídku vysokoškolského vzdělávání, která představuje čistě evropskou přidanou hodnotu a která bude přitažlivá jak v rámci Evropské unie, tak za jejími hranicemi, s cílem vytvořit centra s vynikající kvalitou,
- přispět k vzájemnému obohacení společností rozvíjením kvalifikací žen a mužů tak, aby se jejich schopnosti přizpůsobily zejména trhu práce a aby byli otevření jiným názorům a nabyli mezinárodní zkušenosti, a to prostřednictvím podpory mobility pro nejnadanější studenty a akademické pracovníky z třetích zemí, aby získali kvalifikace a/nebo zkušenosti v Evropské unii, a obdobně pro nejnadanější evropské studenty a akademické pracovníky ve třetích zemích,
- přispět k rozvoji lidských zdrojů a ke schopnosti vysokoškolských institucí ve třetích zemích spolupracovat na mezinárodní úrovni prostřednictvím zvýšené mobility mezi Evropskou unií a třetími zeměmi,
- zvýšit dostupnost, prestiž a viditelnost evropského vysokoškolského vzdělávání ve světě a také jeho přitažlivost pro státní příslušníky ze třetích zemí a pro občany EU.

Průvodce programem Erasmus Mundus a příslušné formuláře žádostí pro všechny tři akce jsou k dispozici na této adrese:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

A. Akce 1 – Společné programy Erasmus Mundus

Tato akce, která hodlá upevňovat spolupráci mezi institucemi vysokoškolského vzdělávání a akademickými pracovníky v Evropě a ve třetích zemích s cílem vytvořit špičková odborná centra a poskytovat vysoce kvalifikované lidské zdroje, je složena ze dvou dílčích akcí:

- Akce 1A – magisterské kurzy Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Master Courses, EMMC) a
- Akce 1B – společné doktoráty Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Joint Doctorates, EMJD),

jejichž cílem je podpořit postgraduální programy s velmi vysokou akademickou kvalitou vzešlé ze společného úsilí konsorcií univerzit z Evropy a popřípadě i třetích zemí, které by mohly přispět k výraznějšímu zviditelnění a větší přitažlivosti oblasti evropského vysokoškolského vzdělávání. Tyto společné programy musí zahrnovat mobilitu mezi univerzitami zapojenými do konsorcia a musí končit udělením uznávaných společných, dvojích nebo několikanásobných diplomů.

A.1 Způsobilí účastníci a složení konsorcia

Podmínky vztahující se na způsobilé účastníky a složení konsorcia jsou uvedeny v průvodci programem v části 4.2.1 pro Akci 1A a v části 5.2.1 pro Akci 1B.

A.2 Způsobilé činnosti

Způsobilé činnosti jsou uvedeny v průvodci programem v části 4.2.2 pro Akci 1A a v části 5.2.2 pro Akci 1B. Pro tuto výzvu k předkládání návrhů nebyly stanoveny žádné tematické priority.

A.3 Kritéria přidělení

Žádosti v rámci Akce 1A a Akce 1B budou posuzovány podle těchto kritérií přidělení:

— pro Akci 1A – magisterské kurzy Erasmus Mundus (EMMC)

Kritéria	Váha
1. Akademická kvalita	30 %
2. Integrace programu	25 %
3. Opatření v rámci řízení programu, viditelnosti a udržitelnosti	20 %
4. Služby pro studenty a následné činnosti	15 %
5. Zajištění kvality a hodnocení	10 %
Celkem	100 %

— Akce 1B – společné doktoráty Erasmus Mundus (EMJD)

Kritéria	Váha
1. Akademická a výzkumná kvalita	25 %
2. Zkušenosti a složení partnerství	25 %
3. Evropská integrace a fungování programu	20 %
4. Služby stipendistům EMJD	15 %
5. Řízení, udržitelnost a zajišťování kvality programu	15 %
Celkem	100 %

A.4 Rozpočet

Tato výzva k předkládání návrhů nemá v roce 2011 přímé dopady na rozpočet. Jejím cílem je výběr:

- v případě Akce 1A (EMMC): přibližně 10 nových žádostí a až 22 žádostí o obnovení,
- v případě Akce 1B (EMJD): přibližně 10 nových žádostí.

Pro každou z vybraných žádostí bude v létě 2011 uzavřena pětiletá rámcová dohoda o partnerství. Tyto rámcové dohody o partnerství budou počínaje akademickým rokem 2012/2013 podkladem pro udělení zvláštních ročních grantových dohod, které budou zahrnovat jednak finanční podporu konsorciím, která realizují společné programy, a jednak každoročně specifikovaný počet jednotlivých stipendií udělovaných studentům, doktorandům a školám z evropských a třetích zemí.

A.5 Lhůta pro předkládání návrhů

Lhůta pro předkládání návrhů v rámci Akce 1A, programu magisterských kurzů Erasmus Mundus (EMMC) a Akce 1B, programu společných doktorátů Erasmus Mundus (EMJD) je stanovena na 29. dubna 2011 o 12. hodině (v poledne) středoevropského času.

Výkonná agentura zavedla systém pro elektronické podávání všech žádostí. V rámci této výzvy k předkládání návrhů musí žadatelé zaslat své žádosti pomocí elektronického formuláře, který bude k dispozici od února 2011.

Tento formulář (včetně příloh) je považován za konečnou žádost.

Přijaty budou pouze žádosti předložené ve stanovené lhůtě a v souladu s požadavky uvedenými na příslušných formulářích žádostí. Žádosti zaslané pouze poštou, faxem nebo elektronickou poštou nebudou posouzeny.

S cílem usnadnit určení expertů s náležitou akademickou a výzkumnou přípravou vyzýváme žadatele v rámci Akce 1A (magisterské kurzy Erasmus Mundus – EMMC) a Akce 1B (společné doktoráty Erasmus Mundus – EMJD) k předložení krátkého popisu společného programu (o rozsahu maximálně jedné strany a s uvedením názvu, příslušné oblasti/příslušných oblastí, klíčových partnerů a krátkého shrnutí struktury a klíčových prvků programu), a to pokud možno jeden měsíc před uplynutím výše uvedené lhůty (tj. do 31. března 2011). Vzor tohoto shrnutí společně s příslušným postupem pro předkládání návrhů si můžete stáhnout z této internetové adresy:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

B. Akce 2 – Partnerství Erasmus Mundus

Cílem této akce je podporovat strukturovanou spolupráci mezi evropskými vysokoškolskými institucemi a vysokoškolskými institucemi ze třetích zemí prostřednictvím podpory mobility na všech úrovních studia pro studenty (bakalářského i magisterského stupně), doktorandy, výzkumné pracovníky, akademické a administrativní pracovníky (všechny typy mobilitních oků nemusí být ve všech regionech a částech akce).

Akce 2 – Partnerství Erasmus Mundus (EMA2) se dělí do dvou oblastí:

- Erasmus Mundus, Akce 2 – OBLAST 1 – Partnerství se zeměmi, pro něž platí nástroje ENSP, NRS, ERF a NPP ⁽¹⁾ (bývalé části programu pro vnější spolupráci)
- Erasmus Mundus, Akce 2 – OBLAST 2 – Partnerství se zeměmi, pro něž platí nástroj pro spolupráci s průmyslovými zeměmi, (NSPZ)

B.1 Způsobilí účastníci, země a složení konsorcia

Podmínky vztahující se na způsobilé účastníky a složení partnerství jsou uvedeny v průvodci programem v části 6.1.2.a pro EMA2-OBLAST 1 a v části 6.2.2.a pro EMA2-OBLAST 2 a v pokynech k výzvě k předkládání návrhů EACEA 41/10 v části 5.3.1 pro EMA2-OBLAST 1 a v části 5.3.2 pro EMA2-OBLAST 2.

B.2 Způsobilé činnosti

Způsobilé činnosti jsou upřesněny v Průvodci programem Erasmus Mundus 2009–2013 v části 6.1.2.b pro EMA2-OBLAST 1 a v části 6.2.2.b pro EMA2-OBLAST 2 a v pokynech k výzvě k předkládání návrhů EACEA 41/10 v části 5.3.1 pro EMA2-OBLAST 1 a v části 5.3.2 pro EMA2-OBLAST 2.

⁽¹⁾ ENSP – Evropský nástroj sousedství a partnerství.

NRS – Nástroj pro rozvojovou spolupráci.

NPP – Nástroj předvstupní pomoci.

ERF – Evropský rozvojový fond (ERF) je hlavním nástrojem pro poskytování pomoci Společenství v rámci rozvojové spolupráce podle dohody z Cotonou: „Dohody o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé.“

B.3 Kritéria přidělení

Žádosti v rámci EMA2-OBLAST 1 budou posuzovány podle těchto kritérií přidělení:

Kritéria	Váha
1. Význam	25 %
2. Kvalita	65 %
2.1 Složení partnerství a mechanismy spolupráce	20 %
2.2 Organizace a provádění mobility	25 %
2.3 Služby pro studenty/pracovníky a následné činnosti	20 %
3. Udržitelnost	10 %
Celkem	100 %

Žádosti v rámci EMA2-OBLAST 2 budou posuzovány podle těchto kritérií přidělení:

Kritéria	Váha
1. Význam	25 %
2. Přínos pro vysokou kvalitu	25 %
3. Kvalita	50 %
3.1 Složení partnerství a mechanismy spolupráce	15 %
3.2 Organizace a provádění mobility	20 %
3.3 Služby pro studenty/pracovníky a následné činnosti	15 %
Celkem	100 %

B.4 Rozpočet ⁽²⁾

Celková částka, která je k dispozici v rámci této výzvy k předkládání návrhů, činí zhruba 95,6 milionu EUR, přičemž cílem je minimální tok mobility v počtu 3 265 osob.

Rozpočet, který je k dispozici pro EMA2-OBLAST 1, činí 89,3 milionu EUR, přičemž cílem je mobilita nejméně 3 125 osob.

Rozpočet, který je k dispozici pro EMA2-OBLAST 2, činí 6,3 milionu EUR, přičemž cílem je mobilita nejméně 140 osob.

B.5 Lhůta pro předkládání návrhů

Lhůta pro předkládání návrhů v rámci programu Erasmus Mundus, Akce 2 – Partnerství je stanovena na **29. dubna 2011 (dle poštovní známky)**.

Žádosti o grant je třeba zaslat doporučenou poštou na tuto adresu:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
 Call for proposals EACEA/41/10 — Action 2
 Attn Mr Joachim Fronia
 BOUR 02/29
 Avenue du Bourget 1
 1040 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË

Přijaty budou pouze žádosti předložené ve stanovené lhůtě a v souladu s požadavky uvedenými na formuláři žádosti. Žádosti zaslané faxem nebo pouze elektronickou poštou nebudou přijaty.

⁽²⁾ Tato částka je podmíněná přijetím rozpočtu EU pro rok 2011.

Jestliže žadatel zašle několik různých žádostí, musí každou z nich poslat v samostatné obálce.

C. Akce 3 – Podpora evropského vysokoškolského vzdělávání

Tato akce hodlá podporovat evropské vysokoškolské vzdělávání prostřednictvím opatření zvyšujících jeho přitažlivost, prestiž, image, viditelnost evropského vysokoškolského vzdělávání ve světě a přístup k němu. Akce 3 poskytuje podporu nadnárodním iniciativám, studiím, projektům, událostem a jiným činnostem souvisejícím s mezinárodním rozměrem všech aspektů vysokoškolského vzdělávání, jako je propagace, přístupnost, zajištění kvality, uznávání kreditů, uznávání evropských kvalifikací v zahraničí a vzájemné uznávání kvalifikací se třetími zeměmi, příprava studijních plánů, mobilita, kvalita služeb atd.

Činnosti v rámci Akce 3 mohou mít různé podoby (konference, semináře, dílny, studie, analýzy, pilotní projekty, ocenění, mezinárodní sítě, příprava materiálů ke zveřejnění, rozvoj informačních, komunikačních a technologických nástrojů) a mohou probíhat kdekoli ve světě.

C.1 Způsobití účastníci a složení konsorcia

Podmínky vztahující se na způsobilé účastníky a složení konsorcia jsou uvedeny v průvodci programem v části 7.2.1.

C.2 Způsobilé činnosti

Způsobilé činnosti jsou uvedeny v průvodci programem v části 7.2.2.

Pro účely této výzvy k předkládání návrhů by se projekty měly zaměřovat na jednu z těchto priorit:

- projekty zabývající se podporou evropského vysokoškolského vzdělávání v určitých zeměpisných oblastech (přednost budou mít oblasti, jež byly dosud v projektech Erasmus Mundus méně zastoupeny: např. Afrika a průmyslové země),
- projekty, které mají za cíl zlepšit služby pro mezinárodní studenty a doktorandy,
- projekty, které se zabývají mezinárodním rozměrem zajištění kvality,
- projekty, které mají za cíl posílit vztahy mezi evropským vysokoškolským vzděláváním a výzkumem,
- projekty podporující evropské studijní příležitosti pro doktorandy.
- Projekty propagující Erasmus Mundus program směrem k evropským studentům.

Nebudou financovány projekty, které předpokládají tyto činnosti:

činnosti prováděné v rámci internacionalizace tematických sítí ERASMUS.

C.3 Kritéria přidělení

Žádosti v rámci Akce 3 budou posuzovány podle těchto kritérií přidělení:

Kritéria	Váha
1. Význam projektu pro program Erasmus Mundus	25 %
2. Očekávaný dopad projektu na pomoc zlepšení přitažlivosti evropského vysokoškolského vzdělávání v celém světě	25 %
3. Opatření pro šíření výsledků a zkušeností projektu, zajištění kvality i plány ve věci udržitelnosti a dlouhodobého využívání výsledků	15 %
4. Složení konsorcia a mechanismy spolupráce	15 %
5. Plán prací a rozpočet	20 %
Celkem	100 %

C.4 Rozpočet ⁽³⁾

Cílem této výzvy k předkládání návrhů je vybrat zhruba 6 projektů. Celkový rozpočet určený na spolufinancování projektů v rámci této výzvy k předkládání návrhů činí 1,3 milion EUR. Částky grantů se budou značně lišit podle velikosti vybraných projektů (obvykle mezi 100 000 a 350 000 EUR). Finanční příspěvek agentury nesmí přesáhnout 75 % celkových způsobilých nákladů.

C.5 Lhůta pro předkládání návrhů

Lhůta pro předkládání návrhů v rámci projektů Akce 3 programu Erasmus Mundus na zvýšení přitažlivosti evropského vysokoškolského vzdělávání je **29. dubna 2011**.

Žádosti o grant je třeba zaslat doporučenou poštou na tuto adresu:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Call for proposals EACEA/41/2010 — Action 3
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Přijaty budou pouze žádosti předložené ve stanovené lhůtě a v souladu s požadavky uvedenými na formuláři žádosti. Žádosti zaslané faxem nebo pouze elektronickou poštou nebudou přijaty.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

EVROPSKÝŘAD PRO VÝBĚR PERSONÁLU (EPSO)

OZNÁMENÍ O OTEVŘENÉM VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ

(2010/C 341/11)

Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) pořádá následující otevřené výběrové řízení: EPSO/AST/112/10 – ASISTENTI (AST 3) v těchto oborech:

1. Statistika
2. Finance/Účetnictví
3. Lidské zdroje
4. Informační a komunikační technologie (IKT)

Toto oznámení o otevřeném výběrovém řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*, řada C 341 A ze dne 16. prosince 2010 ve 23 jazycích.

Veškeré informace jsou k dispozici na internetové stránce úřadu EPSO <http://eu-careers.eu>

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků⁽¹⁾

(Oznámení týkající se žádostí o výlučná povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis de Dicy“)

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 341/12)

Žádostí ze dne 21. června 2010 společnost Realm Energy International Corp se sídlem na adrese 2nd Floor, Berkeley Sq. House, Berkeley Square, London W1J 6BD (UNITED KINGDOM) požádala na období pěti (5) let o výlučné povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis de Dicy“, na území o rozloze přibližně 705 km² nacházejícím se v části departementů Loiret a Yonne.

Daná oblast je vymezena úseky na polednicích a rovnoběžkách, které postupně spojují níže uvedené body definované pomocí zeměpisných souřadnic (za výchozí poledník se považuje poledník procházející Paříží).

Bod	Zeměpisná délka grade Est	Zeměpisná šířka grade Nord
A	01,00	53,50
B	01,20	53,50
C	01,20	53,20
D	00,60	53,20
E	00,60	53,40
F	00,70	53,40
G	00,70	53,36
H	00,68	53,36
I	00,68	53,35
J	00,64	53,35
K	00,64	53,27
L	00,67	53,27
M	00,67	53,28

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3.

Bod	Zeměpisná délka grade Est	Zeměpisná šířka grade Nord
N	00,73	53,28
O	00,73	53,30
P	01,10	53,30
Q	01,10	53,40
R	01,00	53,40

Podávání žádostí a kritéria přidělování povolení

Předkladatelé původní žádosti a konkurenčních žádostí musí prokázat podmínky nutné k udělení oprávnění podle článků 4 a 5 vyhlášky č. 2006-648 ze dne 2. června 2006 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování (décret n° 2006-648 du 2 juin 2006 relatif aux titres miniers et aux titres de stockage souterrain) (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Společnosti, které mají zájem, mohou do devadesáti dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení předložit konkurenční žádost v souladu s postupem popsáním v „Oznámení o poskytování těžebního práva na těžbu uhlovodíků ve Francii“ zveřejněném v Úředním věstníku Evropských společenství C 374 ze dne 30. prosince 1994 na straně 11 a stanoveným nařízením 2006-648 ze dne 2. června 2006 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Konkurenční žádosti se zasílají ministroví příslušnému pro hornictví na níže uvedenou adresu. Rozhodnutí o původní žádosti a konkurenčních žádostech budou přijata do dvou let ode dne doručení původní žádosti francouzským orgánům, tedy nejpozději do 21. srpna 2010.

Podmínky a požadavky týkající se vykonávání činnosti a jejího ukončení

Žadatelé jsou vyzváni, aby se řídili články 79 a 79.1 horního zákoníku (code minier) a vyhláškou č. 2006-649 ze dne 2. června 2006 o důlních pracích, pracích podzemního skladování a o báňském úřadu a úřadu pro podzemní skladování (décret n° 2006-649 du 2 juin 2006, relatif aux travaux miniers, aux travaux de stockage souterrain et à la police des mines, des stockages souterrains) (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Jakékoli další informace Vám poskytne ministerstvo pro ekologii, energetiku, udržitelný rozvoj a moře na adrese:

Direction générale de l'énergie et du climat, Direction de l'énergie, Sous-direction de la sécurité d'approvisionnement et nouveaux produits énergétiques, Bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche de la Défense — Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, FRANCE (Tel. +33 140819529).

S ustanoveními výše uvedených právních a správních předpisů se můžete seznámit na internetové stránce Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

2010/C 341/11	Oznámení o otevřeném výběrovém řízení	46
---------------	---	----

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE**Evropská komise**

2010/C 341/12	Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (Oznámení týkající se žádostí o výlučná povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis de Dicy“) ⁽¹⁾	47
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS